

Het groeien van de bomen.

Een stotteropera.

Pieter De Buysser

Het groeien van de bomen
een stotteropera

Maxime: De vader

Bénédicte: De moeder

Baptiste: De zoon

Isis: De dochter

Ivan: De aanstaande bruidegom

AKT 1

Scène 1:

Maxime: Niet te dicht bij mij komen alstublieft. Dank u.

Bénédicte: Baptiste, jij blijft hier want jouw broek moet ik ook nog doen.

Maxime: Ik ga seffens toch nog iets in de microgolf steken.

Baptiste: Ik ben ermee weg, dag, tot straks.

Maxime: Ja saluutjes hé jongen.

Bénédicte: (tot Baptiste) Waar ga je naar toe?

Maxime: (tot Bénédicte) Het plasma scherm afhalen. Voor op de dansvloer. Fifty musicclips on dvd. Twee meter op drie. Met vier boxen van 200 watt. Dat kost niet veel om dat te huren. En dat gaat geven. We gaan daar op willen blijven dansen tot onze longen nog zo groot zijn als de blaren onder onze voeten. En dat gaat 's morgens zes uren zijn vrees ik, want ik ben in vorm.

Bénédicte: (tot Maxime) Blijf nu eens stil staan, straks prik in uw been.

Maxime: Stilstand is dus niet goed voor de mensen. Kalk, ge maakt daar kalk van aan. Als iedereen doet wat ons moeke hier komt te vragen, dan zijn wij op den duur allemaal een stuk krijt. Dat is mijn mening. (beweegt ostentatief zijn been, Bénédicte weet net te voorkomen dat ze in zijn benen prikt)

Zie eens hier, en van een beetje beweging zou je een naald in je benen krijgen? Ik vind: ge moet op tijd voor uw mening durven uitkomen. Als ge dat niet doet verkopen ze u alles, dan verkopen ze zelfs de broek die ge al aan hebt.

(Baptiste komt terug binnen)

Bénédicte: wel, ben je al terug?

Baptiste: Ik had eigenlijk geen goesting om te gaan.

Bénédicte: Maar jongen toch, pakt iets uit de koelkast.

Baptiste: Nee ik ga toch, dag hé.

Isis: Za, za zal ik hel help helpen mama.

Maxime: Nee mijn meisje het gaat wel, zet jij je maar.

Bénédicte: Oh, Isis, als jij intussen eens de schotels klaar wil zetten voor de traiteur.

Maxime: Isis, blijf zitten meisje, jij gaat morgen trouwen, dat is uw feest, wij geven dat aan u, dus profiteert ervan, wij zullen het hier wel regelen.

Bénédicte: Het gaat niet in orde komen, straks komt Ivan al, ik moet nog naar de feestzaal en ik heb al jullie kleren nog te verstellen.

Maxime: Morgen meisje, morgen ga jij trouwen, wie had dat kunnen denken? Isiske, dat is toch straf als je dat zo bekijkt.

Isis: Mamamma, ik zazazazall wel naar de feffefeeestzaal gaan

Maxime: Niks van mijn meisje, jij blijft mooi hier, ons mama zal dat wel regelen, heb je uw kleed al eens aangedaan vandaag?

Isis: Nnn nnn eee

Maxime: Maar doe dat dan toch nog eens aan, ons mama heeft de dag voor onze trouw naar het schijnt wel een dozijn keer haar trouwkleed aan en uitgedaan, van puur contentement.

Baptiste: (komt terug binnen) 'T regent, pa mag ik met uwen auto?

Maxime: (haalt sleutels uit zijn zak en gooit ze naar Baptiste)

Bénédicte: Isis, als je nog wil kan onze Baptiste je met de auto van ons papa afzetten aan de feestzaal.

Maxime: (tot Isis) Gij zijt mijn bijouke, ik wou dat ik kon rijden maar ik moet ons mama eerst hier nog helpen haar werk te doen.

Bénédicte: Baptiste, ge gaat voorzichtig zijn deze keer: hoe snel mag je rijden in de bebouwde kom?

Maxime: (tot Bénédicte) zeg zou jij niet beter wat doorwerken, hoe lang sta ik hier nu al. Baptiste, tot straks hé jongen.

Isis: d d d d ag aaag.

(Isis en Baptiste af)

Bénédicte: (tot Maxime) als je nu nog twee minuten blijft staan dan kan ik beginnen aan de volgende...

Maxime: (roept naar Baptiste) En eerst de ambriage indrukken, en dan langzaam lossen, langzaam !

Baptiste en Isis buiten:

Baptiste: (tot Isis) Ik ga je missen. Ik mis je nu al.

Isis: De ww www wet spr spre eekt.

Baptiste: Wat wil je daar nu mee zeggen ?

Isis: niet i ikk willl iets zeg zeg zeggen. De wee wett spreekt.

Baptiste: Lieve zus, je hebt altijd in raadsels gesproken.

Isis: en ennn nnn jij hebt hebt me altijd begrepen.

Baptiste: Dat weet ik niet, dat hoop ik ja.

Isis: m mmm eer dan iemmm iemmm iemm anders.

Baptiste: Ik ben echt blij voor jou dat je morgen trouwt en het huis uit gaat.

Isis: de kast is gevallen in de kop van de orde van

Baptiste: wat wil je zeggen, zus?

Isis: Dat de ...

Maxime en Bénédicte alleen in de woonkamer:

Maxime: Dat is allemaal goed en wel.

Bénédicte: Wat haal je in je hoofd ?

Maxime: Neem me niet kwalijk.

Bénédicte: Dat weet je nooit op voorhand.

Maxime: Zouden we het beter hebben gehad ?

Bénédicte: Wanneer?

Maxime: Als we het hadden ingezien.

Bénédicte: Ik moet nog naar de pudding gaan kijken.

Maxime: Ga je er nu eigenlijk van die kriekskes bij doen?

Bénédicte: Je moest eens weten hoe hard ik het heb gewild. Maar je weet dat niet.

Maxime: Kom eens dicht bij mij staan.

Bénédicte: Ik wil daar niet op terug komen.

Maxime: Alsjeblief kom je dicht bij mij staan?

Bénédicte: Maar Maxime toch,

Maxime: Kom nu.

Bénédicte: Daar gaat niets geruststellends aan zijn.

Maxime: Ik ik ww il zou gewil gewil wild hebben...

Bénédicte: Waar wil je naartoe ventje?

Maxime: Als het maar in orde komt.

Bénédicte: Ik houd mij niet bezig met de politiek.

Maxime: Daar had ik het niet over.

Bénédicte: Ik wil ook dat het in orde komt.

Maxime: Ging jij nu nog naar de kapper of was dat voor morgen?

Baptiste en Isis komen terug binnnen:

Baptiste: Onderweg telefoon gekregen van Jean-Jacques: het plasmascherm staat al opgesteld en de traiteur heeft ook niets meer nodig. Dus we zijn maar meteen teruggereden.

Maxime: Dus alles is klaar?

Baptiste: Alles is klaar.

Bénédicte: Ik moet uw broek nog doen Baptiste.

Baptiste: Ik heb dat graag dat die pijpen wat langer zijn.

Maxime: Gij gelooft dat ge nog gaat groeien, of wat? Wat een vooruitgangsgeloof, jongen toch.

Bénédicte: Ik vind het geen zicht.

Baptiste: Het is de trouw van ons Isis, ik vind dat als zij mijn broek met lange pijpen ook mooier vindt, dat zij mag beslissen.

Isis: ik vvind het zzzo goed.

Maxime: Allez vooruit dan is alles klaar.

Bénédicte: Alles is nog niet klaar want gij beweegt de hele tijd en ik kan niet voortwerken.

Maxime: Voor mij is het al lang goed. Isis, wat vind jij?

Bénédicte: één seconde nog, en voilà, klaar.

Baptiste: dus alles is klaar.

Maxime: Hier staan we dan.

(stilte)

Bénédicte: Al een geluk dat we het in de feestzaal doen, ik mag niet denken aan de opruim achteraf.

Maxime: Allez ga uw kleed eens passen gij!

Isis: Wil ww wwil je da da dat echt?

Maxime: Maar ja meisje, maar ja!

Isis: Goed, ik zal kzal kzal mijn kleed aan aantrekken, mijn kleed.

Scène 2:

Maxime: Hoor wie klopt daar kinderen, hoor wie tikt daar kinderen, hoor wie klopt en tikt daar zachtjes tegen het raam, het is een vreemde zeker die verdwaald is zeker...

Ivan: Ik ben het, ik ben het, Ivan, Ivan , Ivan de gelukkige, ik kom voor mijn bruid !

Baptiste: Dag Ivan, welkom Ivan. Ik zie je graag komen en toch doet het zeer.

Maxime: Kom erin jongen, kom toch binnen. Ze zal er stralend uitzien.

Ivan: Haar blos zal nog zoveel schoner stralen wanneer trouw met haar zoet penseel haar gezicht zal hebben bijgewerkt!

Bénédicte: Ivan, mijn tweede zoon, kom dichterbij en ga toch zitten, kijk eens wie hier is voor u.

Maxime: Mijn dochter **Isis:** mooi, zacht en trouw.

Ivan: Waar is ze, ik zie ze niet, heeft ze zich verstopt misschien, en moet ik haar zoeken, begint ze al te flikflooien? kom mijn bruidje waar ben je kom kom, ik ben het, ik ben het, Ivan, Ivan, Ivan de gelukkige, ik kom voor jou!

Baptiste: Ze is boven.

Ivan: Nu heb je het verraden! Ze wou zeker dat ik nog naar haar zocht, opdat ik nog blijer zou zijn als ik haar vond, dat zou ze vast graag gehad hebben !

Bénédicte: Wil je niet eerst nog een koekje of wat thee?

Maxime: Ja Ivan, kom neem een vier uurtje met ons.

Ivan: Wel ja, waarom niet, ik ga de rest van mijn leven nog tijd genoeg hebben om haar gelukkig te maken en om haar te beschermen.

Maxime: Ik ben blij dat te horen.

Baptiste: Ze heeft nooit een andere bescherming gehad dan haar eigen raadsel.

Maxime: En de mutualiteiten natuurlijk, die heb ik iedere maand voor haar betaald.

Ivan: Mmm, lekker, lekker taartje. Maar niets smaakt zoals de nabijheid van mijn bruidje.

Baptiste: Nog eventjes wachten hé Ivan.

Ivan: Hoe dichterbij hoe moeilijker het wachten mij valt. Zo graag dat ik nu bij haar wil zijn! Zo graag!

Bénédicte: En is uw kostuum in orde gekomen?

Ivan: Ons mama heeft er de hele week aan zitten naaien. Je gaat het zien morgen, het gaat de hoed zijn die het hem doet. Ik ben er zeker van. De hoed die het hem doet, de hoed die het hem doet. Morgen, morgen is ze voor mij, morgen mag ik er voor altijd bij !

Bénédictte: Hij is zo vol van haar !

Ivan: Het is een koorts, een koorts die smacht naar wat haar nog hoger doet oplopen!

Baptiste: Er zijn weinig bloemen die bloeien in hete pek.

Ivan: Wat zeg je?

Maxime: Dat er veel bloemen bloeien langs de hete pek van een pas aangelegde weg.

Baptiste: Veldbloemen, wilde bloemen die onmiddellijk verwelken wanneer je ze plukt.

Bénédictte: Voor morgen is alles klaar. Zelfs het plasma-scherm staat al opgesteld.

Ivan: Amai. Dat is rap, proficiat.

Maxime: Ja ik heb hier serieus doorgewerkt. Maar ik heb hulp gehad. Onze Baptiste heeft goed geholpen.

Bénédictte: Hoe is het met meneer en mevrouw uw vader en uw moeder?

Ivan: Goed, goed.

Bénédictte: Zijn ze ook zo blij?

Ivan: Boa ja.

Maxime: En hoe is het met de bakkerij van uw vader. Ook deze dagen nog altijd druk ?

Ivan: Ja en sinds dat ik met die nieuwe patisserieën ben begonnen nog drukker dan anders.

Bénédictte: Dat is dat de mensen het graag eten Ivan, dat is een goed teken.

Maxime: Een heel goed teken. Zeg en uw pa, nog altijd content van zijn BMW? Een X 5 hé, ja, ik weet het wel, met een X drive en een V8 motor, verstandige keuze, ik zou dat ook gedaan hebben, ik heb hem dat al gezegd, moest ik in zijn situatie zijn, ik had ook voor de X 5 met de V8 geopteerd: “Refined Esthetics. Intelligent Comfort. Dynamic Performances.”

Baptiste: Ja maar pa, met de uwe betaal je veel minder taxen.

Maxime: Gij zijt toch echt geen ondernemer gij! Hard werken en uw verstand gebruiken, en dat soort zaken komen in het vizier.

Baptiste: Wat heb jij dan gedaan dat jij nog met een Mazda rijdt?

Maxime: Er is nog altijd het Noodlot jongen, vrouwe Fortuna, wispelturig, wreed en onrechtvaardig.

Baptiste: Heb jij die haar telefoonnummer, dan ga ik die eens bellen, misschien wil ze wel een promotie doen en ineens heel uw leven excuseren.

Ivan: Ik ben niet zo in auto's geïnteresseerd.

Baptiste: Nee bij u zijn het meer de verschillende suikerlagen van de éclair die u interesseren geloof ik.

Ivan: Het is uw zus ! Mijn zaligheid ! Waar is ze mijn duifje mijn bruidje ? Alles naast haar verdort en verliest zijn glans.

Baptiste: Dat is niet goed voor de glazuur op uw koeken vriend.

Dan zal het al rap voor u ook bij een Mazda blijven.

Niet erg, als ik vrouwe Fortuna aan de lijn heb zal ik vragen of ze voor u ook een excuus kan missen.

Bénédicte: Misschien wil Ivan nu wel echt heel graag naar boven?

Maxime: Maar ga toch al eens kijken. (roept) Isis! Ivan komt eraan hé! Ah ja jongen, het is morgen pas dat gij onder haar sluier moogt kijken hé, morgen, vandaag nog niet.

Baptiste: Haar sluier, zo licht op te tillen voor de hand, zo ondraaglijk voor het geweten.

Ivan: Wees gerust, ik ga nu nog niet om te koekeloeren, ik wil haar hand vasthouden, voelen dat we samen zijn, en weten dat het morgen gaat gebeuren.

Baptiste: Zwijg, ik heb geen zin in die siddering.

Bénédicte: Allez Baptiste, laat hem nu gaan en pakt nog iets uit de koelkast.

(Ivan naar boven)

Maxime: Wat is dat met mijn zetel hier toch?

Bénédicte: Bon, ik ga al beginnen aan de kaashapjes.

Maxime: Is dat hier een grondverzakking of wat?

Bénédicte: Maxime waar zijn die radijzen?

Maxime: Sleet. Na amper twee jaar: sleet aan de poten!

Bénédicte: Maxime ik reken op u om de mayonaise te kloppen.

Maxime: Dan gaat ge daar spaarzaam mee om! Hoe dikwijls heb ik hier nu ingezet, schandalig, een kaakslag, dat is het. Dat verslijt zelfs zonder dat je erin zit. (zet zich) Straks is hij helemaal kapot, en dan heb ik er niet eens in gezeten.

Baptiste: Je zakt er te diep in weg pa. Je moet aan de oppervlakte blijven, jezelf verheffen boven die zingzang van onwelriekende mysteries onder je gat.

Maxime: Ik ga graag eens diep op de dingen in, jongen.

Baptiste: Ach zo, wel veel geluk ermee dan. Het summum van diepgang is op de chachacha van je bioritme je braaksel in je aars duwen. Veel dieper kan je niet. Het is de oppervlakkigheid die een onbereikbaar ideaal is. Maar het zijn alleen acrobaten, idioten en heiligen die dat kunnen.

Bénédicte: Eerst de mayonaise, ik ga het geen drie keer zeggen.

Baptiste: Hoor toch hoe schroomvol zij langs je wezen scheert.

Bénédicte: Hier is de kom, langzaam melk bijkappen en kloppen alstublieft.

Maxime: Bon, ik zeg altijd: je moet het pakken zoals het komt.

Scène 3:

Isis en Ivan verschijnen opnieuw in de kamer. Isis met open mond, kin hangt wat los naar beneden. Een gelukzalige blik die zowel debiel als vlijmscherp zou kunnen zijn. Ivan beheerst maar duidelijk aangedaan. Iedereen kijkt op.

Bénédicte: Is er iets ?

Ivan: Ik weet het niet.

Maxime: Isis, heb je je pijn gedaan?

Baptiste: (tot Ivan) Heb jij iets gezegd, of iets uitgestoken?

Ivan: Helemaal niet. Ik klop op de deur van haar kamer, geen reactie, ik klop nog eens, ik hoor niets, ik doe voorzichtig de deur open, en ik zie ze zitten op de rand van haar bed, om haar mond een lach die ik nooit eerder van haar gezien heb.

Maxime: En ge zijt overal afgebleven?

Ivan: Alstublieft. Natuurlijk.

Maxime: Dat passeert wel, ik heb ook van die momenten gehad. Toen ik ging basketten vroeger. Ik ga mijn berekeningen eens nakijken.

Bénédicte: Isis, gaat het meisje?

Ivan: Ze is wat zenuwachtig denk ik.

Maxime: Maar, maar toch. Ge moet daar niet zenuwachtig voor zijn, dat gaat allemaal van zelf, trouwen dat is nu iets van het enige waar ge niets voor moet doen, dat is zoals in de car-wash.

Baptiste: Zus, wat is er ?

Ivan: Nee ze zegt niets, ik probeer al een half uur.

Baptiste: En ze heeft nog niets gezegd?

Bénédicte: Geen goede dag of iets?

Ivan: Wel eigenlijk niet nee.

Maxime: Héla Isis. We blijven wel beleefd alstublieft. Ge kunt op zijn minst dag zeggen tegen Ivan.

(Isis draait het hoofd naar Ivan, serene, krachtige, debiele, lucide blik)

Maxime: Hebd uwe klank af gezet? Sorry maar ik ga me daar niet mee bezig houden.

Ma, lost gij dat eens op, dat is iets voor vrouwen ondereen denk ik.

Baptiste: Isis, gaat het? Voel je je niet goed ?

Ivan: Dat moeten de spanningen zijn. Ik wordt dat ook gewaar hoor.

Maxime: Des te beter, ik zit nu al aan 1745 euro kosten voor uw feest, en dat is dan nog zonder onder andere de eindafrekening van de brouwer.

Ivan: Ge weet toch dat ons pa al de kosten voor zijn rekening zou nemen?

Maxime: Nee dat weet ik niet, daar heeft hij me nooit iets over verteld.

Ivan: Ja ja, ai. Het was misschien niet de bedoeling dat ik dat al verklapte, hij wou daar na de openingsdans jullie mee verrassen.

Maxime: Maar dat is chic, meent ge dat ?

Ivan: Ja goh, hij heeft er met mij over gesproken ja en ik vond dat ook een schone cadeau voor jullie.

Bénédictte: Maar Ivan toch, dat is schoon van jullie !

Maxime: Wel ja dat ontroert mij nu.

Ivan: Maar ik mocht er helemaal niets over zeggen en nu heb ik dat toch gedaan.

Maxime: De zenuwen vriend, daar kunt ge in dagen als deze klavecimbel op spelen. Ik begrijp dat wel. Zeg maar dat moeten we vieren hé Ivan.

Baptiste: Ik weet niet of er iets te vieren valt. Er is echt iets met ons Isis.

Maxime: Geeft die een cognackse en dat gaat over gaan.

Bénédictte: Isis, antwoord nu eens!

(stilte)

Ivan: Er komt niets uit.

Maxime: Het is nu ook niet zo dat ze de gewoonte had om het vlot te zeggen.

Bénédictte: Maar zo erg heeft ze het nog nooit zitten gehad.

Ivan: Het ergste is dat ze precies niet eens probeert om iets te zeggen.

Bénédictte: Isiske, er is hier niemand die je kwalijk neemt dat je moeilijk spreekt, maar wij willen wel graag zien dat je je best doet.

Maxime: Isis, stel je niet aan !

Isis: b. b. bo. bo. boom

Maxime: Klank! Voilà dat is gerepareerd. Goed gedaan meisje.

Isis: e e een bb boomm

Maxime: Goh, voor mij mag ze al terug beginnen zwijgen.

Baptiste: Ze wil iets zeggen.

Isis: er errrr groeit groeit groeit

Bénédicte: Wat groeit er meisjelief, kom zeg het dan, wat groeit er?

Isis: e e ee

Maxime: Zolang ge morgen maar dank u gaat kunnen zeggen, dank u papa en dank u schoonpapa. Want ik zit hier al aan 2478 euro.

Isis: er ggrrooeit een bboom uit boom uit

Ivan: Wat is er mijn meisje?

Isis: Er groeit een boom uit mijn mond.

Bénédicte: Ik zie niks.

Isis: Zzijn woo wortels pikken en kietkietkietelen in mijn keel. Een twij twij twijgje soepel soepel plooit over mijn lip al al over mijn lip.

Ivan: Maar mijn duifje toch, het gaat niet. Een glas water! Dat er iemand een glas water haalt!

Maxime: Ze kan nog altijd zelf stappen geloof ik.

Bénédicte: Dat is iets wat ik bij u betwijfel.

Ivan: Een glas water voor mijn vrouwtje alstublieft!

Isis: Ja ja wawawater over het groene kleine bla bla blad dat het grr grr groeit!

Bénédicte: Hier meisje, drink maar eens.

Maxime: Ik heb uitgerekend dat als we de komende winter de gordijnen dicht laten we zo'n 12,5 euro per maand sparen aan kosten op de verwarming, dat is 150 euro op een jaar. Als ik met die 150 euro ieder jaar aandelen koop van Belgacom, en dat de komende 10 jaar, dan kom ik volgens mijn berekeningen op een totaal bedrag, na tien jaar, van 4750 euro, en dat is exact de kost van de veranda die jullie allemaal al zo lang willen zetten.

Ivan: Heeft ze dit vroeger nog al gehad?

Maxime: Allez, vind dan niemand dat interessant? Dat betekent dat als we nu gewoon de komende jaren de gordijnen dicht houden we binnen tien jaar gratis en voor niets de grote veranda hebben.

Baptiste: Sorry pa, maar ik denk dat je niet beseft dat er iets aan de hand is met Isis.

Ivan: Er groeit een boom uit haar mond.

Maxime: Dat krijg je als je paniek zaait.

Isis: zo zo zo maar zo maar is hier al een stuk stuk stukje schors

Bénédicte: Maxime kom nu eens kijken.

Maxime: (staat op) Wat is dat hier allemaal. (kijkt) Ik zie niets.

Bénédicte: Zo zenuwachtig heb ik ze nog nooit gezien.

Baptiste: Wie zegt dat dit de zenuwen zijn ?

Ivan: Wat denk jij dan Baptiste?

Baptiste: Geen idee. Het is een afzichtelijke zon die in staat is om wat verloren is zonder het ooit gehad te hebben te laten groeien, een sublieme, afzichtelijke zon. Maar dat is geen idee.

Maxime: Laat ze wat met rust. Wij moeten het nog hebben over wie waar gaat zitten aan de feesttafel morgenavond.

Bénédicte: Isiske, gaat zitten als je wil, zal ik iets uit de koelkast halen?

Ivan: Waar wil je het liefste zitten? Wil je niets gemakkelijkers aan je voeten?

(Isis gaat naar het midden van de kamer, ze staat rechtop, pal in het midden)

Ivan: Het zal wel langzaam wegtrekken nu.

Bénédicte: Niet te veel aandacht aan besteden, dat verhoogt de druk alleen nog maar.

Ivan: Isiske, als er iets is dan zeg je het.

Maxime: En liefst in een taal die wij begrijpen hé meisje.

Bénédicte: Maar het is niet erg als je wat naar je woorden moet zoeken,

Ivan: Niemand gaat daar ongeduldig van worden, en dat gaat ook niemand op de zenuwen werken, niemand.

Maxime: Vinden jullie nu dat we nonkel Michel terug naast tante Cécile kunnen laten zitten ?

Bénédicte: Dat mag je niet doen, die zijn nog altijd de rekening van hun advocaten aan het afbetalen.

Maxime: Van mij krijgen ze allebei evenveel gratis eten, anders moeten we nonkel Michel aan de tafel zetten met mijn broers, maar sinds die affaire met ons Lydia is dat ook niet meer evident.

Ivan: Ik heb twee tantes die nog altijd niet van straat zijn...

Baptiste: We kunnen misschien een tafel organiseren van de laatste kans.

Ivan: Ja, en alleen die tafel krijgt een fles wijn extra per persoon.

Baptiste: Op de golven van de voortdurende mislukking, rechts achter in de feestzaal: het lekgeslagen schip van de zingende plannenmakers, dicht tegen de dansvloer.

Maxime: En ga jij daar dan ook bij zitten Baptiste? Want ik heb u ook nog niet met iemand weten naar huis komen?

Baptiste: Ik schiet alleen wortel in het onmogelijke.

Maxime: Wat zei je?

Baptiste: Niets.

Maxime: (tot Bénédicte) Ons kinderen kunnen toch echt niet klappen.

Isis: Aal al tw tw twee centi centi meter twee centimeter gegroeid de b b b boom, al twee centimeter.

Maxime: Het is in orde meisje, het is goed, we hebben het verstaan.

Bénédecite: We moeten het haar vergeven. Laten wij ons beter bezighouden met wat we zelf nog te doen hebben.

Ivan: Ik zal die radijzen snijden in de vorm van koningskroontjes, dat kan ik goed.

Baptiste: Ik ga de wortelen raspen.

Scène 4:

Bénédicte: Het eten is klaar!

Ivan: Mmm, ik rammel van de honger.

Maxime: Een kipke, wat is er beter dan een kipke!

Bénédicte: Kom zet u.

Baptiste: Het is de laatste keer dat wij samen eten.

Ivan: Maar nee, na onze trouw gaan wij hier nog veel komen eten, want uw kip, dat weet ik al, die is niet te evenaren.

Bénédicte: Kom, kom, kom. Moest ze in slecht gezelschap gegeten worden, dan zou ze zo goed niet smaken.

Ivan: Isis, kom je ?

Isis: en en en er is al een eerste eer eerste zijtakje.

Maxime: Miljaar is dat nu nog niet over ?

Ivan: Isis Isiske mijn lieve kwinkeldetwinkeldepinkelbruidje, kom je mee aan tafel zitten ?

Isis: bla bla bladje het bladje draait al naar naar buit buiten

Maxime: Isis, je hebt daar nu de hele namiddag gestaan, ik vind dat het tijd is om af te ronden en aan tafel te komen.

Bénédicte: Ik ben het eens met uw vader, het eten staat op tafel.

(Isis blijft staan)

Ivan: We vinden het een mooie boom die in je mond groeit, maar het is nu de moment om met ons mee aan tafel te komen zitten.

Bénédicte: Isis, alsjeblief.

Ivan: Ik zou ze nog even wat laten staan, het zou kunnen dat als ze de kip riekt ze wel zin krijgt om te komen.

Baptiste: Als het water haar in de mond loopt is dat misschien vooral goed voor de boom.

Maxime: Goed, Isis, wij beginnen te eten. Ivan, glaasje wijn?

Bénédicte: Isis, waarom ben je nu ineens zo koppig ? Wat moet Ivan nu denken van jou ?

Maxime: Het is een Griekse wijn, als voorproefje op jullie huwelijksreis.

Bénédicte: (tot Ivan) Wij hebben nooit problemen gehad met ons Isis, nooit, integendeel, je weet het goed genoeg, zij is altijd één en al hulpvaardigheid en liefde.

Baptiste: Zij is de enige bij wie ik dat woord van toepassing vind. Zoveel liefde als zij, zo buiten proportie veel liefde, dat is zij alleen.

Bénédicte: Hier is mijn appelmoes.

Baptiste: Ik heb nooit begrepen hoe ze het doet.

Bénédicte: Neem jij het billeke maar.

*Baptiste: Liefde is nu eenmaal niet te begrijpen. Ze gaat niet door de maag, ze gaat niet door het verstand, ze...

Ivan: Ja ik ben ook ongelooflijk benieuwd hoe ze dat allemaal gaat laten voelen !

Isis: oh het soep soep soepele hout d d door mijn tong,

Ivan: Het is echt lekker.

Bénédicte: Isis als je niet eet ga je flauw vallen. Je moet versterken voor morgen, zeker als je zo zenuwachtig bent.

Maxime: Ja moeke, dat heb je goed gedaan.

Isis: En de wor wort wortel draait in mijn ke ke keel! Twee twijgjes al over de rand van mijn lippen.

Ivan: Ja Isis, prachtig is dat, maar kom nu met uw papa en uw mama en uw broer kip eten.

Maxime: Bénédicte, wat denk jij, hier moet ik toch tegen optreden?

Bénédicte: Ik vind van wel ja. Ze is nooit ongehoorzaam geweest. Nooit. Ik begrijp het niet.

Maxime: Isisje, je gaat me razend maken.

Bénédicte: Ook al is het de eerste keer: er zijn grenzen.

Maxime: Je buit ons geduld uit meisje.

Bénédicte: En ze moet goed eten anders gaat ze morgen de drukte niet doorkomen.

Maxime (staat recht): Isis, je kom nu aan tafel of ik kom je halen.

(Isis blijft staan)

Bénédictie: Is dat je dankbaarheid? Ik heb 21 jaar voor je gekookt en je hebt altijd met smaak gegeten, en nu voor de laatste keer wil je het verpesten, je hebt van mijn eigen borst mogen drinken, hang zo niet de steenezel uit nu vlak voor je ons thuis verlaat.

Maxime: Als je dat liever eet: ik heb ook nog een bus onkruidverdelger in de garage.

Ivan: Mijn bloempje ik mis je al ik mis je al falderie en faleraa sonnetteketed.

Maxime: Brutaal wicht! Zo ons laatste maal verpesten ! Zo uw eigen goesting doordrijven! Geen excuus meer! Geen. Gij. Gaat. Eten. (hij neemt een bord kip met rijst en appelmoes en gaat ermee naar haar, hij probeert haar te voeden) Eet! Eet! Eet!

Isis: (weent) Vv vv vvoor zichtig vvv voorzichtig

Bénédictie: (terwijl Maxime tracht Isis te voederen) kom laat het niet koud worden, smakelijk eten allemaal en dat het morgen een schone dag mag zijn: santé.

Baptiste: Papa doe ze geen pijn!

Isis: (krijst) de ttak de takk kwetsbaar kwetssbaar vvv vv voorzichchchchtig

Baptiste: Papa stop!

Bénédictie: Kom jongens, wij gaan mooi aan tafel blijven zitten.

Ivan: Slip slap slipperdepap tip top djingo bingo tibededabbetdibbedebaadedoep.

Maxime: (propt eten in haar mond) Stottertrut ! Gedraag je ! Nog een paar uur, nog zolang je in mijn huis woont, je denkt dat je mij vernedert, je vernedert jezelf, ondankbaar wicht, overmorgen mag je van mij zo gestoord zijn als je wil, maar zolang je onder mijn dak woont, zolang, kom je met ons mee aan tafel zitten, en eten we samen zoals dat wij dat willen.

Baptiste: Papa! Het is genoeg, ze kan niet ! Zie je dat dan niet, ze kan gewoon niet!

Isis: (weent, met kippevet en appelmoes over haar gezicht)

Ivan: Poemperiedoempoem, poem poem. Tsjakie tsjakie...

Maxime: (beslist in één beweging het hier bij te laten en gaat terug aan tafel zitten) Ik ga een ongeluk begaan.

(ze eten in stilte)

Ivan: Het is nu ook niet dat de boom veel lawaai maakt.

Baptiste: Precies, de boom op zich is niet echt hinderlijk.

Maxime: Nee het is het feit dat ze niet komt eten.

Bénédictie: Ik vind het een schande.

Ivan: Maar zij is precies wel blij met haar boom.

Baptiste: En als het voor haar geen probleem is...

Bénédicte: Ik vind dat jullie daar nogal licht overgaan.

Maxime: Ze is niet eens aan tafel komen zitten.

Baptiste: Maar lelijk is het toch ook niet, haar boom.

Bénédicte: Luister dat gaat mij niet over mooi of lelijk, ze heeft mij serieus gekwetst.

Baptiste: Ach, een beetje groen in huis, zeg het met bloemen.

Maxime: Het gaat niet over bloemen, het gaat over een boom in het midden van de living in de mond van mijn dochter.

Bénédicte: Een mooi afscheid, bedankt, ons laatste avondmaal, het was gezellig. Ik hoef dat niet te slikken.

Maxime: Een smet op de jaren dat we hier samen hebben geleefd.

Bénédicte: (tot Ivan) Dat jij niet ongerust bent.

Ivan: Waarom?

Maxime: Hoe denk jij dat zij morgen naar het gemeentehuis zal gaan?

Ivan: (draait zich bang naar zijn bruid) Isis?

Isis: een een vijfvijsftal centimeter gegroeid alweer...

Scène 5

Baptiste: Daar staat mijn zusje. Mijn kleine meesteres van de onthechting, aan de grond genageld. De vrije mus, waarom doet ze dit? Ik heb ze nooit anders gekend dan dat ze wortel na wortel uittrekt, verpulvert en in de wind laat wegwaaien. Mijn zus, mijn handenvrije zus, het klauweloze meisje, met haar haperende woorden voortdurend in wording, nu staat ze daar.

Ivan: Isis, het is misschien tijd om te gaan slapen, want morgenvroeg om half zeven al begint onze dag, eerst komt de kapster je haar opmaken, daarna zal je mama je in je kleed helpen en dan ga je met de auto van je papa naar het gemeentehuis. En daar zal ik op je wachten. Om half tien. In mijn kostuum. Je zal het zien dan. De hoed ook. Je hebt nog nooit het geheel gezien, dat gaat morgen gebeuren mijn lieve bruidje, morgen, maar eerst moet je gaan slapen. Ik ook, ik ga ook slapen. Ik ga naar huis en morgenvroeg om half tien zien wij elkaar.

Maxime: Isis antwoord.

Ivan: Slaap zacht mijn liefje, slaap zacht.

Maxime: Isis!

Isis: Hoe groot al, kijk hoe groot en sterk hij al is.

Ivan: Ja, liefje, het is een stevige mooie boom geworden, maar laat hem nu even, want je moet rusten.

(Isis beweegt niet)

Bénédicte: Isis, Ivan vertrekt, en jij moet je bed in.

Maxime: Ivan gaat hier niet weg voordat jij in je bed ligt. Dus als je wil dat het feest morgen nog iets kan voorstellen, dan ga je nu naar je kamer, dan kan Ivan ook op tijd gaan slapen en dan vergeten we wat er vandaag gebeurd is.

Isis: Pas op, niet te dicht bij komen, zijn takken gaan zich spreiden.

Bénédicte: Voor de eerste keer in je leven verdien jij een stevig pak rammel. Heb jij dan geen besef meer ?

Maxime: Isis, als je binnen tien tellen niet op je kamer bent, dan annuleer ik je trouwfeest.

Bénédicte: Maxime!

Maxime: Eén. Er zit niets anders op, als ze nu niet luistert dan zal ze het morgen ook niet doen. Twee.

Isis: en het sap trekt door de nerven van de bladeren,

Maxime: Drie. Vier.

Baptiste: En dit is mijn zus?

Maxime: Vijf.

Ivan: Isis, Je spuwt de hemel zwart! Stop!

Maxime: Zes. Zeven.

Bénédictte: Is het dat wat je wil? Antwoord verdomme als ik je iets vraag: is dat het wat je wil? Waarom laat je ons dan maanden voorbereiden !?

Maxime: Acht.

Ivan: Nee! Nee! Mijn bruidje, je vernietigt me, niet doen, niet doen!

Isis: maar kijk toch hoe stevig en vol groen de bladeren al zijn...

Baptiste: Isis, dat groen van jou is de voorhoede van de woestijn.

Maxime: Negen.

Baptiste: Maar van welke woestijn?

Ivan: Liefje, hier genees ik nooit meer van!

Baptiste: En waarom stuur je ons daardoorheen?

Bénédictte: Egoïste.

Maxime: Tien.

(windstil)

Goed. Dat is duidelijk. Ik kom niet op mijn beslissing terug. We moeten eerst naar de ouders van Ivan bellen. Dan moet iedere familie zijn gastenlijst afgaan. Ik zal wel de traiteur contacteren en de mensen van de feestzaal. Het is niet zeker of ze nog iets van de prijs gaan afdoen.

Bénédictte: (tot Ivan) Maar mijn jongen toch, kom hier, dat heb jij niet verdiend, dat heb jij echt niet verdiend, maar toch, maar toch.

Baptiste: Als ook vergeving draait op een scheikundige motor, dan mag die nu gestart worden.

Ivan: Waarom doet ze dit ? Hoe moet ik nu voort?

Bénédictte: Rustig mijn jongen, kalm, adem maar in en uit, ik weet het, dit is van een afschuwelijke wreedheid,

Ivan: Ze heeft er nooit iets over gezegd.

Baptiste: Misschien hebben wij nooit begrepen wat zij wou zeggen, haar woorden zijn altijd afgebroken geweest, en altijd opnieuw herbegonnen, en niemand heeft ooit gevraagd waarnaartoe ze wou.

Ivan: En waar moet ik nu naar toe?

Bénédictte: Blijf jij vannacht maar hier bij ons slapen als je wil.

Ivan: Meen je dat?

Bénédictte: Maar ja jongen, wat zou je nu naar huis gaan?

Ivan: Maar hoe lang denk je dat dit zal duren?

Bénédictte: Dat weet ik niet, dit heb ik nog nooit gezien.

Ivan: Hij ziet er wel al struis uit.

Bénédictte: Ik heb ook de indruk dat het om een stevige soort gaat.

Ivan: Die gaat niet op één, twee, drie weg zijn denk ik.

Bénédictte: We zullen zien.

Maxime: Je kan in de logeerkamer slapen Ivan. Ik heb hier nog een uur of twee werk.

Ivan: Dus mijn trouw gaat niet door.

Maxime: Ik vind het zo verschrikkelijk als jij.

Ivan: Het ene uur is de lucht een milde zalf, het ander uur een naaldtapijt.

Maxime: Zie mijn altijd zo zachtmoedige dochter daar nu staan...

Ivan: en me doordrenken met etter.

Bénédictte: Ga toch slapen jongen, hier moet je niet naar blijven kijken.

Ivan: Ik ben bang dat dit het uitzicht is waar ik aan zal moeten wennen.

Maxime: Aan het onbegrijpelijke geraak je niet gewend.

Baptiste: Onbegrijpelijk? Waarom zou het feit dat een boom uit de mond van mijn zus groeit onbegrijpelijker zijn dan het feit dat dit mijn hand is ?

Maxime: Ga jij het nu voor de idiotie van je zus opnemen of wat? Net nu? Ze heeft al heel haar leven gestotterd, dat tot daaraantoe, maar nu begint ze fataal te ijlen.

Baptiste: Alsof welbespraaktheid al ooit heeft kunnen voorkomen dat een leven zich wentelt in leugens. En heeft al ooit een scherpzinnige geest een tip van een wezenlijke sluier opgetild ?

Maxime: Waar zit je naar te vissen?

Baptiste: Misschien vist zij al heel haar leven naar een waar woord, en zijn wij maar niet in staat dat te herkennen.

Bénédicte: Seffens een pladijs tegen je oren ja. Dat zal je wel herkennen.

Maxime: Zou niet beter iedereen gaan slapen?

Isis: en hop daar bot een vierde twijgje

Maxime: Laat ons onder de dekens kruipen. Ik wil de komende dagen met geheven hoofd door kunnen komen.

AKT 2

Scène 1:

(La création du cocon) 4 ochtenden aan de ontbijttafel.

Herfst

Ivan: Dag mijn lieve bruidje. De herfst heeft buiten de takken al flink gezeseld, en kijk, alleen jouw boom is de enige die bot en in het volle groen staat. Een maand al, een maand lig je hier. Vroeger al zei ik je dat mijn liefde voor jou op haar tederste was. Nu weet ik mijn liefje, dat dat een leugen was. Nu pas, nu ik me dagelijks warm aan je gloed, begin ik te begrijpen hoe veel meer licht mijn vlam voor jou nog kan geven. Ik weet het, ik heb je al gezegd: nu is mijn liefde op haar best, maar nu weet ik, ze was als een kind nog, onvolgroeid, want nu is ze op haar best.

Lig je goed, zal ik je verleggen, heb je een kussen nodig?

Bénédicte: Goeiemorgen Ivan. En, is er nieuws ?

Ivan: Ja, ik denk dat dit twijgje hier nieuw is. Hier onderaan deze tak die al twee weken oud is, lijkt het echt of er begint een nieuwe.

Bénédicte: Goh, dat gaat goed, en dat voor de tijd van het jaar.

Ivan: Ja dat gaat ontzettend goed.

Maxime: Goeiemorgen. Dag Isiske, dag Ivan, dag moeke.

Bénédicte: Hier is je koffie. Om hoe laat ben je thuis vanavond?

Maxime: Een uurtje later, ik ga nog langs Jean-Jacques, proberen of hij zijn factuur voor dat plasma-scherm wil aanpassen. Dat is iets van het laatste dat nog niet geregeld is na die grap daar.

Bénédicte: Dat zal wel lukken. De meeste mensen zijn heel inschikkelijk geweest.

Maxime: Het heeft naar het schijnt heel straf gegeven dat scherm, spijtig dat ik het niet gezien heb.

Bénédicte: Kom zoetje, dat weten we nu al.

Maxime: Ja, dat weten we.

Bénédicte: Weet je dat ik je schoenen heb ingesmeerd tegen de regen?

Maxime: Nee.

Bénédicte: Loop straks maar eens door de plassen.

Maxime: En mijn voeten zullen droog blijven? En dat heb jij voor mij geregeld?

Bénédicte: mmm.

Winter

Baptiste: Goeiemorgen.

Bénédicte: Dag jongen, goed geslapen?

Baptiste: Gedroomd.

Maxime: g'morgen.

Bénédicte: Je moet 's nachts de verwarming wat stiller zetten, zeker als het buiten zo vriest.

Maxime: Kijk eens hoe ons Isis de winter in gaat. Buiten alles kaal en onder een laag ijzel. En hier uit haar mond: wat een weelde, helemaal in volle bloei.

Baptiste: Ik heb gedroomd dat ik door een bos liep, uren aan een stuk, tot ik aan een meer kwam, helemaal dichtgevroren, ik ging naar de rand en ik zag dat de toppen van de naaldbomen bedekt waren met een dikke laag sneeuw, ik stond aan de oever, ik keek over de kale ijzvlakte en ik begon vanuit die richting mensen te horen, het begon met de stem van een meisje, van ver, gevolgd door het geroep van een mannenstem, het kwam van onder het ijs, en dan een groep kinderen, het geluid als van een speelplaats, ik hoorde vrouwen wenen, mannen roepen, ineens begreep ik dat die stemmen zich tot mij richtten, ik liep het dichtgevroren meer op, hoe meer ik naar het midden liep hoe luider ik het geschreeuw hoorde en hoe sneller ik liep, ik kon ze niet verstaan en ik wilde ze verstaan, ik verdroeg het niet meer en ik zette me op mijn knieën en ik begon met mijn blote handen in het ijs te hakken, ik sloeg mijn handen blauw tot het ijs barstte en haar scherpe randen mijn handen openlegde, ik hakte voort terwijl het geschreeuw van de stemmen luider en luider werd, tot een verpletterend gekraak hen overstemde, en ik zakte door het ijs.

Ivan: Dat klinkt niet goed Baptiste.

Bénédicte: Hier, neem een warme chocomelk.

Maxime: Ik zal straks het ijzer van de slee nog eens in het vet zetten.

Bénédicte: Dag ventje, rijd voorzichtig.

Lente

Bénédictte: Goeiemorgen.

Maxime: Jij bent toch ook een vroege vogel jij.

Ivan: Ook als het niet moet voor de bakkerij vind ik het heerlijk om vroeg op te staan. Nu de dagen opnieuw beginnen te lengen is ook het gefluit van de vogels er al vroeg bij.

En er zitten hier echt veel verschillende soorten.

Baptiste: En ons Isis begint het eindelijk ook wat kalmer aan te doen.

Maxime: Ik zal dit weekend in de living al wat bladeren beginnen rijden.

Ivan: Ze heeft prachtig gebloesemd. En nu schiet het rood en het geel in haar bladeren.

Bénédictte: Terwijl het buiten begint te botten. Ik krijg al zin in een grote kuis ik.

Maxime: Isisje, ik ga dit weekend een paar van je dode takken wegsnoeien, zodat je er weer mooi bijligt.

Bénédictte: En dan kunnen we een vuurtje stoken met je oude takken en met wat ik allemaal tegenkom op de grote kuis, en dan is dat allemaal weg.

Maxime: Opgeruimd staat netjes.

Bénédictte: Zo hoort dat.

Maxime: Precies. Zo is dat. Net zoals bij iedereen. Dan weten we wat waar staat.

Bénédictte: En dan vinden we alles gemakkelijk en snel terug.

Maxime: Proper en op orde.

Baptiste: Dan mag er misschien nog eens iemand op bezoek komen, want dat is ook al meer dan een half jaar geleden dat hier nog iemand geweest is.

Maxime: Dat zou kunnen.

Bénédictte: Maar wij kunnen ook op bezoek gaan bij de mensen.

Ivan: Ja, zeker nu het lente wordt, dan ga ik toch graag eens een toerke doen hier en daar.

Zomer

Baptiste: Zo warm toch.

Ivan: Goeiemorgen. Ik heb het ook veel te warm gehad.

Bénédictte: Ik benijd ons Isis, ze heeft al haar bladeren afgelegd, en ze ligt daar in kale wintertooi.

Maxime: Van mij mag jij vandaag ook iets luchtigers aandoen hoor schatje.

Bénédicte: Zou jij dat graag willen ja?

Baptiste: Euh, heb ik daar ook iets over te zeggen?

Bénédicte: Nee, dat is iets tussen je papa en mij.

Maxime: Zeg nu niet dat jij je moeder graag ziet zweten.

Baptiste: Waarom niet. Misschien is een krachtige kuur van oververhitting wel een goed idee.

Maxime: Wel jongen, meer en meer richt ik mij op wat het bloesemen ten goede komt. Ons moeke in een topje hoort daar bij, oververhitting hoort daar niet bij.

Baptiste: Wist je papa, dat er temidden van al wat bloesemt ook parasieten zijn ? Woekerplanten die vegeteren op rotvocht, die bloesemen dankzij een wonde waar niemand bij kan ?

Maxime: Natuurlijk jongen, dat zijn onze vrienden de champions.

Mama maakt daar heerlijke omeletten mee.

Baptiste: Goed zo. Ik hoop dat ze niet te dicht boven de pan gaat hangen dan, want met deze hitte, dat wordt zweten met alle sluisen open, en wie weet barst er iets, een dijkbreuk van lichaamsvocht, stel je voor dat ze niet meer zou ophouden met zweten, daar hangend over haar pan met eieren en champions, dat het plots niet meer te stoppen zou zijn, dat ze het zou blijven uitzweten tot de potten en de pannen door de keuken kabbelen, en haar zweet vanonder de keukendeur zou stromen, tot, stel je voor, tot bij Isis, en haar zweetstroom Isis mee weg zou voeren. Waar zouden we dan staan? Ineens, zonder Isis en haar boom?

Maxime: Baptiste, wat kan jij soms toch een vieze gedachten hebben. Bon, ik ben er eens mee weg, tot vanavond, kusje kusje kusje.

Scène 2:

avond

Maxime: Deur dicht!

Bénédictte: Ik weet het, ik weet het!

Ivan: Maar doe ze dan dicht!

Bénédictte: Ssst. Ja, nu is ze weg.

Ivan: Wie? Is daar iemand?

Bénédictte: Hier zat een haas, hier op drie meter van de voordeur, een grote, rillende haas. Ik kwam dichterbij en ze bleef zitten, haar hoofd tussen haar schouders gedrukt, en toen ik mijn arm strekte rende ze weg.

Ivan: Je bent zeker dat ze weg is?

Maxime: Kom, doe de kieren van de gordijnen dicht.

Baptiste: Zijn die dan open geweest?

Ivan: Een haas komt hier niet vaak meer voor, zeker niet binnen de bebouwde kom.

Maxime: En zo'n haas is nochtans niet slecht met een snuifje koriander.

Bénédictte: Heb je nog honger ventje?

Maxime: Nee, nee, het was weer ongelooflijk lekker.

Baptiste: Een raadseltje: hij houdt alleen van zijn eigen wortelen hoewel hij niet eens konijntanden heeft, voor de rest laat hij de dingen zoals ze zijn en huppelt rond in een uitdeinende klucht van kosmische dimensies?

Ivan: Is dat een strikvraag ?

Baptiste: Ik denk wel dat je er een paar hazen mee kan strikken ja.

Ivan: Neem een tas thee.

Bénédictte: Nog even dan.

Maxime: Zet je moeke. Het is prettig om thee te drinken zodra de diner begint te stinken. Ken je dat niet?

Ivan: Ja zeker wel, ik ben het daar ten andere helemaal mee eens.

Maxime: Ligt des avonds iets nog op den lever, wel dan spoel het weg met een slok jenever.

Bénédictte: Dat zeker dat. Beter is het vrede op aarde, dan blijdschap om het uitgespaarde.

Maxime: Ook waar. En een schone betekenis ook.

Ivan: Maar ook een goede nachtrust is een niet te versmaden must.

Maxime: Roept het uiltje dan sluit ik...

Ivan: ...mijn muiltje.

Bénédicte: Ik kruip onder de wol.

Baptiste: Goed en wel onder de wol, verjaagt je droom je wel uit je hol.

Bénédicte: Dat ken ik niet.

Baptiste: Je bent nooit te oud, moeke, slaapwel.

Ivan: Ja slaapwel Baptiste.

Maxime: Ik ben ook weg. Tot morgen, slaapwel.

Bénédicte: Kom je Ivan, dan doe ik de lichten uit.

Ivan: Ik blijf nog even op, ik ben nog niet moe. Ik zal de lichten wel doven.

Bénédicte: Goed dan, slaap wel.

Ivan: Slaap je?

Isis: nmmmm

Ivan: Ik zal wat dichterbij jou komen zitten.

Wat mij nu zo bijvoorbeeld wel interesseert is of dat je nu 's nachts snurkt of niet. Versta je? Ik weet dat niet hé. Het zou kunnen van wel. Het zou kunnen van niet. Per slot van rekening hebben wij nog nooit samen geslapen hé Isisje. Het heeft er vroeger naar uitgezien dat dat er ooit van zou komen, wel: ik ben dat nog niet vergeten. Ja ik denk daar nog wel eens aan. Hoe zou dat nu zijn om samen met jou in bed te liggen? Denk ik dan. Maar ik heb me daar nu een jaar niet mee bezig gehouden, dat was beter zo, er waren al spanningen genoeg. Maar ik kan moeilijk ontkennen dat dat toch is blijven sluimeren. Ik dacht misschien mag ik nu eens dichterbij jou komen liggen ?

Wat denk je.

Als ik me nu eerst hier gewoon neerleg.

(legt zich twee meter naast haar, op de grond)

Voilà. Zie je. Nu lig ik mee onder je takken. Er is niets aan de hand. Dus dit is jou uitzicht. Je houdt dat wel lang vol. Zeg, en wat zou je ervan vinden als ik mijn hand nu eens naar de jouwe bracht ? Weet je nog liefje, vorig jaar, toen we aan de zee stonden en je hand lag gekruld in de mijne, een uur zijn we zo roerloos blijven stil staan, zullen we dat nog eens doen?

(zijn hand raakt haar hand)

Maxime: Dat lijkt me voor jou het beste. Ik wil ook geen problemen meer.

Ivan: Dank u, dank u wel. Het is tenslotte niet de moeite daar een zaak van te maken. Want zoals de karper zwemt door sloot en beek, zo remt ook de poot van de leek de ...

Maxime: Kom jongen, beloof me maar dat dit niet meer gebeurt, en duik in je nest.

Ivan: Ja, merci, slaapwel.

Scène 3:

Bénédicte: De zondagen zijn toch schoon dagen. Alles rustig.

Maxime: En Ivan, hoeveel pistolets heb je nu vannacht gebakken?

Ivan: Oh dat zullen er toch rap een tweehonderdtal zijn. En dan doe ik ook nog al de patisserie, ik heb vijftien fruittaarten de oven in geschoven, zes flan caramellekes, en dan nog een stuk of vijftig van de varia.

Bénédicte: Daar kan ik toch zot van zijn, van die kleine varia van uw pa.

Ivan: Die kleine varia van mij bedoelt ge. Ons pa is nog eigenaar van de bakkerij, maar ik doe zelf al anderhalf jaar helemaal alleen al den bak.

Bénédicte: Excuseer Ivan, die met crème au beurre en marsepijn van u, jongen jongen jongen toch.

Ivan: Ja en ik had graag al de bakkerij helemaal in handen gekregen maar door omstandigheden vorig jaar heeft hij dat uitgesteld.

Maxime: Uitgesteld is niet verloren.

Ivan: Voilà, daar zegt ge't. Uitstellen is niet aflassen.

Bénédicte: Zouden wij niet eens een fietstochtje gaan maken ?

Ivan: Nee.

Maxime: Zo beslist ?

Ivan: Ja ik blijf liever hier. Ik heb de hele nacht gewerkt. Ik wil wat relaxen. Maar ga maar.

Bénédicte: Dat is goed, dan gaan Baptiste, Maxime en ik.

Maxime: Ik heb last van mijn knieschijf.

Ivan: Dan is er niets zo goed als eens stevig op de pedalen gaan staan.

Maxime: Ik blijf toch ook liever hier.

Ivan: Waarom?

Maxime: Ivan, ik wil het u besparen om er over te beginnen.

Ivan: Over het feit dat ik niet met Isis alleen mag zijn ? Het is niet omdat onze trouw vorig jaar niet is door kunnen gaan omwille van omstandigheden dat wij mekaar niet graag meer zien.

Maxime: Ik zou dat dan ook graag eens uit de mond van ons Isis horen.

Bénédicte: Maxime, die kan dat toch niet zeggen !

Ivan: En waarom kan die dat dan niet zeggen ?

Bénédicte: (weent) omdat er een boom uit haar mond groeit

Ivan: En waarom groeit er die boom uit haar mond, meneer en mevrouw de vader en de moeder?

Maxime: Dat zou ik wel eens willen weten ja, meneer de aanstaande.

Ivan: Wel ik ook ik zou dat wel eens willen weten ja.

Baptiste: Ik ook.

Ivan: Wel ik stel voor dat we het haar eens gewoon vragen.

Bénédicte: Gewoon ? Zoiets doe je niet !

Maxime: Ze gaat niet antwoorden, dat weet ik zeker.

Ivan: Zal ik jullie eens iets laten zien?

(Ivan gaat tot anderhalve meter van Isis)

Kijk goed.

(Hij zwaait met zijn armen in de lucht waar de takken zijn, zijn armen zwiepen ongehinderd door de lucht)

Zie je dat?

Bénédicte: (weent)

Baptiste: Maar Ivan, je bent een goochelaar. Je kan in de weekends goochelshows geven.

Ivan: Vinden jullie dit magie ja?

Bénédicte: Absoluut, doe jij je geen pijn dan?

Ivan: Bijlange niet.

Bénédicte: Dat kan ik niet geloven.

Ivan: Kan je het niet geloven? Wel kom dan zelf maar eens voelen.

Bénédicte: (weent) néé!

Ivan: Zouden jullie dat niet gezellig vinden, dat er terug wat ruimte is in dit huis, eindelijk opnieuw wat plaats, ramen en deuren open?

Maxime: Ivan, natuurlijk wel, maar moet je dat nu zo aanpakken.

Ivan: Kom dan, kom, kom jij het eens aanpakken, je hebt anderhalf jaar de kans gehad.

Maxime: Pas op Ivan, je gaat je armen verwonden aan de takken.

Bénédicte: en ons Isiske pijn doen.

Maxime: Ivan, kalmeer jongen.

Ivan: Ik moet kalmeren? Ok, maar dan gaan wij allemaal samen kalmeren. Als jullie het niet weg krijgen, dan zal ik even helpen.

(gaat af)

Bénédicte: (weent) Oh, als hierdoor de bloesem maar niet uitvalt.

(Ivan terug op, met een bijl)

Maxime: Ivan ben je nu helemaal gek geworden?

Ivan: Jullie wilden toch vermijden dat iemand zich nog verwondt aan de takken, wel, dan hak ik de boom om.

Bénédicte: Oh nee, die mooie boom !

Ivan: Als je het niet wil zien, doe dan je ogen dicht. Je zal niets minder zien dan met je ogen open. Gestoord en van de ratten besnuffeld jullie, allemaal. Ik hak die boom om. En volgende week trouw ik met Isis, mijn vrouw, en we gaan vier kinderen maken, ik ga de bakkerij doen, en we gaan gelukkig zijn, met onze eigen keuken, onze eigen slaapkamer en onze eigen hof. En nu is het ermee gedaan.

Baptiste: (rustig) Ivan, Ivan, kijk nu eens naar jezelf. Kijk eens naar wat je in je hand hebt. En zie jezelf hier nu staan, in de living, zeg Ivan, wie, denk je, is hier nu de gevaarlijke gek? Je staat hier te beven van woede. Ivan, word eens rustig, zie hoe vervaarlijk dat lood blikkert, je zwaait met een bijl boven het hoofd van het meisje van wie je zegt dat je ze graag ziet. Een vreemde manier om die woorden kracht bij te zetten. (gaat zacht naar Ivan, neemt langzaam de bijl uit zijn hand) Zo, dat staat je beter.

Maxime: Ivan, dat was door het lint kerel.

Ivan: Ja, goh, ja.

Bénédicte: Isisje, gaat het mijn meisje, heb jij je geen pijn gedaan?

Ivan: Ik denk dat ik mijn spullen pak, en hier weg ga.

Baptiste: Ivan, wacht even Ivan, het is niet omdat de waarheid zich van geweld bedient, dat ze ophoudt de waarheid te zijn. (Ivan gaat naar de deur) Ze wordt alleen een doodlopende weg!

Ivan: Wel, dan ben ik aangekomen op het einde van die weg, en rest mij niets dan rechtsomkeer te maken.

Maxime: Ik denk inderdaad dat je het best inpakt Ivan.

Bénédicte: Oh Ivanneke, jij hebt het toch al moeilijk gehad de afgelopen jaren.

Baptiste: Ivan, wacht, je bent uit je dak gegaan, maar misschien moeten we nu ...

Ivan: Nee, ik ga ergens anders wonen, ik verkoop genoeg pistolets om een appartement te huren, ik trek hier weg.

Maxime: Maar zie dat je nog een cent opzij blijft zetten Ivan!

Ivan: Waarom zou ik?

Maxime: Om af en toe een mestkorrel te kopen of zo.

Ivan: Ik weet niet of ik hier ooit nog terug kom.

Bénédicte: Oooh, ik zou dat nu ineens, ik zou dat abnormaal vinden moest je niet meer komen, maar rust eerst uit, laat je gedachten wat waaien, en wie weet kom je later terug, al is het maar om eens op bezoek te komen, we waren het samen nu zo goed gewoon.

(Ivan vertrekt)

Scène 4:

Bénédicte: Als jouw wimpers mijn vingers waren en mijn neus jouw handen dan

Maxime: dan werd ik een zeehond.

(doet het) (Bénédicte lacht want dat kietelt)

Bénédicte: en dan maakte ik van jou een pelse frak.

Maxime: Baptiste, gij waart Brigitte Bardot en gij kwaamt mij redden!

Bénédicte: Baptiste! Waar zit je?

Maxime: Och laat hem.

Bénédicte: we doen dat ik een open haard was en jij een tapijtje dat hier voor mij ligt

Maxime: en daar lag een stok op en die wou in dat vuur

Bénédicte: en die begon te vliegen op en neer als een arendsveer

Maxime: over je ogen groot als appels

Bénédicte: waar jij in bijten mag

Maxime: en ik beet je tot je blind was

Bénédicte: je at me de ogen uit

Maxime: en ik streefde je iets lichters voor

Bénédicte: je wentelde me, je wendde me voor dat ik lichter was

Maxime: ik wentel je, wend je voor, ik licht je op

Bénédicte: wat een oplichting! Zelfs blind zie ik nog!

Baptiste: (tot Isis, maar verborgen en onhoorbaar voor zijn vader en moeder) Nu weet ik het zeker: niets is zo ingrijpend als niets. Wat jij met ons doet door niets te doen!

Maxime: draai me rond, draai me rond mijn eigen as, in je hand draai me in je hand tot ik van vuur wordt en verdwijnt in je hand

Bénédicte: Mijn man, mijn nieuwe man, mijn mooie man, mijn zelfde oude man, mijn nog altijd even lelijke man maar mijn man, mijn lieve, mooie man.

Baptiste: Nu Ivan met zijn onaangepaste verlangens is opgestapt, komt de vrede hier heersen. De zoete vrede met haar geheime siddering. Zo onverstaanbaar en niet te vermurwen als die wervelwind uit je mond.

Maxime: Dat dit jouw gezicht is. Zo dichtbij en toch was ik het verloren.

Bénédicte: Kom maar, spreek, spreek me open, en spreek eerst waar ik splits, kom op met je tong, je vurige tong.

Baptiste: Hoe heerlijk al die oplaaierende liefkozingen. Maar, hoe gelukkig ik nu ook ben, is het niet, mijn lieve zus, van een ondraaglijke wreedheid dat nu, dat nu pas, dit huis begint te rieken naar melk en honing? Ach, idiote gedachte, waarom kan ik toch niet gewoon blij zijn?

Bénédicte: deze vinger maak ik van zilver, deze van water, deze van jade, deze van goud en deze van mij

Maxime: Dit verleer ik nooit meer. Wat heb ik de afgelopen jaren gedaan dat ik dit niet meer kon?

Baptiste: Dat zij ooit nog zouden gaan tortelen... je verwacht nog eerder een verticale rivier.

Bénédicte: Ik heb me ook zo dikwijls voor jou verstopt. Hier ben ik. Kijk: ik zeg je: "hier ben ik" en je doet me bestaan.

Maxime: Maar ik ben ook dikwijls voor jou weggedoken. Jawel Bénédicte, ik moet dat toegeven ik heb te veel voor Renault gewerkt, zeventien jaar, terwijl ik ook voor een Duits merk had kunnen werken. Audi bijvoorbeeld. Dat hoefde echt geen BMW te zijn. Hoewel dat eventueel wel zou hebben gemogen. En dan kijk ik naar onze dochter, en dan zie ik waar zij genoeg aan heeft. En dan denk ik, hoewel ik voor me zelf wat prijs/kwaliteit verhouding betreft Mazda verkies, dan denk ik Renault, Renault, ik laat dat dan rollen over mijn tong, Renault, Renault denk ik dan, en ik heb daar genoeg mee. Ik moet dat nu maar eens toegeven, om voor te werken is Renault een goed bedrijf.

Bénédicte: Kom hier ventje, doe dat pulleke uit. Of begin dan met je schoenen.

Maxime: Bénédicte, ik heb het zwaar uitgehangen ik weet het.

Bénédicte: Goed mijn ventje, goed!

Maxime: Ik zweer het, vanaf nu is dat gedaan!

Bénédicte: Ik ook, ik ook samen aan uw zijde Maximeke.

Maxime: Samen in het verzet, gij en ik.

Bénédicte: Gij zijt mijn ventje.

Maxime: En ons Isis de mast voor de vlag van het nieuwe leven! **Baptiste:** Wij interpreteren. We horen je gapende mond uit, en je heilige zwijgen is onze wet.

Bénédicte: Oh Maxime, een mooie zon, groter dan de aarde komt in me op.

Maxime: Jij bent mijn vrouw, in goede en kwade dagen, moeder van mijn kinderen, liefde tot de dood ons scheidt.

Baptiste: De idiote gave te geloven, iets waar ik nooit een talent voor gehad heb, is dat het waar jij ons toe wil aanzetten, is dat het?

Maxime: Er zijn nog zoveel appels die wij nog niet geplukt hebben ! Isis, vanaf nu beloof ik ...

Bénédicte: ...ik ook, ik ook Isis, ik beloof het ook!

Maxime: Schat, wat zou je ervan vinden als ik de ramen eens openzette?

Bénédicte: Doen ! Verse lucht, daar zullen haar blaadjes nogal van gaan tintelen!

(Maxime gaat door de kamer, ziet Baptiste naast Isis zitten)

Maxime: Baptiste, was jij niet gaan skaten?

Baptiste: Nee, ik ben hier gebleven, bij ons Isis.

Maxime: Maar dat is goed jongen, dat is heel goed, laat mij je eens in de ogen kijken: aha mijn krachtige zoon, kijk eens aan hoeveel deugd het je doet om bij je zus te zitten: ik wed dat je met je tanden nu zelfs een BMW de lucht in kan slingeren ! Ik zet de ramen open!

Bénédicte: Maar kijk toch eens hier: de takken van ons Isis komen tot tegen het plafond !

Maxime: Nu je het zegt, het is waar. En hier drukken ze ook al tegen de muren!

Bénédicte: We gaan plaats moeten maken.

Maxime: Alleen de vensters openzetten gaat niet volstaan. Kijk dat toch een dorst hebben naar het werkzame licht !

Bénédicte: Schat, haal je bijl, en hak een gat in het plafond !

Maxime: Akoord! Dat moet kunnen groeien en bloeien! Baptiste, kom mij eens een handje toesteken.

Baptiste: Het genoegen is geheel en al aan mijn kant.

Maxime: Zet dat die spullen hier opzij. We moeten dat organiseren: hier recht boven Isis hakken we een gat van twee meter, en dan moet ik ook in het plafond van de boven verdieping een gat maken, dwars door het dak, dat gaat prachtig zijn.

Bénédicte: En de zijkanten ook schatje.

Maxime: Inderdaad, deze tak hier die naar links overhelt moet vrij spel krijgen dus dat betekent een gat van drie op vier in deze muur.

Bénédicte: En aan de andere kant ook! Ja, daar ook een gat, dat de wind door haar takken kan spelen, dat haar schors groen en nat kan worden en er slakken over haar takjes komen geslibberd!

Baptiste: En als het regent?

Maxime: Als het regent, dan regent het!

Bénédicte: Dan leg ik toch eenvoudig hier en daar een dweil.

Maxime: En als de zon schijnt, dan schijnt die tot helemaal binnen, tot hier aan de tafel gaat die komen!

Bénédicte: Komaan mannen, hakken!

Scène 5:

Bénédicte: Houd het deksel op de soep, straks duikt er een eekhoorn in.

Maxime: Vinden we dat eigenlijk erg?

Baptiste: Die kunnen niet zwemmen pa.

Maxime: De wind door mijn uitgedunde haren voelen spelen, wat een plezier, wat een rijkdom.

Bénédicte: Meer heeft een mens toch niet nodig.

Maxime: Schat, ik denk dat ik mijn job ga opzeggen. Ik zou kunnen blijven werken en ik zal elk jaar wel iets meer verdienen, maar hebben we dat nodig? We kunnen leven van zelfgekweekte groenten uit de tuin, water vangen we op door het gat hier in het dak, en we leven in grondige eenheid met de beginselen van het bestaan.

Baptiste: En volgend jaar heb je ook nog de eigen kweek champions in het salon. Er groeien nu al een paar prachtexemplaren onderaan de plinten.

Bénédicte: Hoe verdwaasd en vervreemd waren wij niet, dat we dachten dat wij dat dak en die muren nodig hadden.

Maxime: Eenvoud en soberheid. Dat zijn verdomd schone deugden.

Bénédicte: Veel kan een mens niet doen aan het wereldleed, maar op zijn minst is dit een sober gebaar van solidariteit.

Maxime: Onthechten, afstand nemen, het is niet gemakkelijk, maar eens je het doet...

Bénédicte: ontdek je de geestelijke, kunstzinnige, zuivere kracht.

Maxime: Ja Baptiste, gaan we straks toch ook dat muurtje daar nog even omgooien?

Baptiste: Voor mij niet gelaten.

Bénédicte: Wat een ruimte dat dat vrij maakt in het hoofd.

Maxime: Ja, voor het eerst kom ik ertoe eens de vraag te stellen: waarom zijn wij hier eigenlijk?

Bénédicte: En waaruit bestaat het goede leven?

Maxime: Wel, ik denk: uit niet veel.

Baptiste: Ik denk uit zo weinig dat het niet eens zeker is of het wel bestaat.

Bénédicte: Je moet die bitterheid van je af kunnen leggen jongen.

Maxime: Ja, (ademt te luidruchtig uit) loslaten! De koolmees, denk je dat de koolmees een netenkop is? Neen, de koolmees is net als de kwikstaart een wezen dat in volle huivering en glorie het zijn aanvaardt en daar stil bij jubelt.

Baptiste: Ik ben een mens.

Maxime: Het is waar, voor de mens liggen de kwesties een stukje moeilijker, maar hij kan altijd een voorbeeld nemen aan de kwikstaart!

Bénédicte: Maxime, kom nu eens kijken, daar beweegt iets door het gras...

Maxime: Maar dat is...

Baptiste: ... een mens.

Maxime: Dat is Ivan.

Bénédicte: oh nee!

Maxime: ssst, stil! Wat is hij aan het doen?

Bénédicte: hij sluipt door het gras,...

Maxime: ...niet naar ons.

Bénédicte: nee, het lijkt of hij sluipt naar de vlierstruik,

Maxime: waar de kwikstaartjes op zitten. Kijk hij draait zich op zijn rug!

Bénédicte: Wat doet hij nu? Het lijkt of hij broodkorsten uit zijn jaszak haalt en ze in zijn mond propt.

Maxime: Het is waar: hij legt zich daar onder de vlier met stukken brood uit zijn mond en kijk daar zijn...

Bénédicte: de kwikstaartjes! Twee, drie, zes, ze zijn met acht! Acht kwikstaartjes komen op zijn gezicht zitten en ze pikken brood,

Maxime: ja ze pikken zijn brood van zijn lippen.

Bénédicte: ze pikken zelfs tot in zijn mond!

Maxime: ze eten het brood helemaal op uit zijn mond. Kijk ze vliegen weg...

Baptiste: Ivan! Ivan, alles in orde?

Ivan: Ah, Baptiste! Ja, ja kerel, tip top.

Bénédicte: Ivan, maar Ivan toch kom binnen jongen.

(Ivan komt binnen)

Maxime: (schudt hem kameraadschappelijk de hand) Ivan, dat is lang geleden.

Ivan: Bijna vier maanden, vier maanden bijna alweer. Het gaat goed met mij. Echt. Ik heb veel ingezien ik. Veel gewandeld. Veel brood gebakken ook. Veel nagedacht.

Bénédicte: Wij ook, je ziet wel, we hebben hier wat veranderingen aangebracht in ons interieur.

Ivan: Niet slecht. Ik vind het er drastisch op vooruit gegaan.

Maxime: Wij ook. Vertel eens, wat heb jij uitgespookt. Je ziet er goed uit!

Ivan: Dank je. Ik heb nochtans nog veel verdriet gehad. Ik dacht dat ik erover was maar nog al te dikwijl besprong de pijn me. Soms bleef die als een vleermuis weken in mijn nek hangen. Nu weet ik: met Isis zal ik nooit trouwen. Haar boom is een veel mooier geschenk dan het huwelijk. En daar ben ik haar oneindig dankbaar om.

Maxime: Hoe komt dat zo die omwenteling?

Ivan: Wat er in haar mond gebeurt is iets dat mij ongelooflijk raakt. Niet omdat dat onze trouw heeft onmogelijk gemaakt, nee, het raakt me op een heilzame manier. Ik voel me alsof ik door haar boom gestreeld word. Of hij me optilt. Of haar takken penselen zijn die mijn weg voor mij uit schilderen. Of de boom me behoedt alleen al door aan hem te denken.

Uit mijn mond zal nooit een boom groeien, dat weet ik zeker, maar dat het gebeurt bij Isis, dat, dat is voor mij zo'n overweldigende ervaring!

Ik heb besloten om alleen nog brood te bakken genoeg om me te voorzien in mijn basisbehoeften, en om aan de vogels te geven.

Bénédicte: Ik ben zo blij voor jou !

Maxime: Zeg Ivan, waar woon je nu?

Ivan: Op een appartementje in de Stillekesstraat.

Maxime: De Stillekesstraat, dat is een gevaarlijke buurt geworden. Content van?

Ivan: Nee. Ik houd van vogels, van bloeiende takken, en ik mis eerlijk waar het kunnen meemaken van de boom. Ik begrijp dat het niet gepast zou zijn dat ik hier nog veel langs kom, maar toch is het de boom van Isis die mijn kracht en inspiratie is. Het is door hem dat ik kleur weet te geven aan mijn eigen leven, het is door hem dat ik weet wat ik doe en waarom, dus ja, ik zou graag hem wat meer zien.

Maxime: Kom jongen, kom jij hier maar langs zo veel je wil. In die gemengde buurt moet jij niet wonen. De politiek heeft ons soort mensen al lang in de steek gelaten. En wij

zijn nochtans hun eigen volk. Maar wij hebben nu tenminste de boom van Isis, en dan heb je het gehannes van de politiek niet meer nodig.

Bénédicte: Het is waar, hier is het veilig. Hier heerst een warm gevoel van geborgenheid.

Maxime: Hier zijn we verbonden met onze roots, hier liggen onze wortels, en het is goed om in hun beschutting te kunnen leven.

Bénédicte: Ja Ivan, voor mij ben jij één van ons.

Waarom zou je ook niet terug hier komen wonen ?

Maxime: Ja waarom niet, zoek je maar een plek uit.

Baptiste: Welkom Ivan.

AKT 3

Scène 1:

(ze aerobicken allemaal tesamen)

Ivan: En één en twee en door de knieën en drie en vier en links!

Bénédicte: Niet zo snel Ivan.

Ivan: Jawel, dit moet je nu al wel kunnen, en we beginnen opnieuw: en armen links en één en twee, en armen rechts en drie en vier.

Maxime: Ik moet even rusten.

Ivan: Niet opgeven, de lat hoger leggen !

Baptiste: Ik overwin mijn ambities en word een fatsoenlijk slachtoffer. (geeft op, gaat een slok water halen)

Isis? Isis wat scheelt er? Kom eens kijken.

Maxime: Wat is er?

Batiste: Ze weent.

Ivan: Isis, hoe komt dat?

Bénédicte: Ik zie niets.

Maxime: Jawel, kijk hier rolt een dikke parel van een traan langzaam over haar wang.

Ivan: En haar oog loopt al langzaam opnieuw vol.

Bénédicte: Wat is er meisje?

Maxime: Tiens, wat kan zij nu te klagen hebben?

Ivan: Misschien ligt ze niet goed.

Bénédicte: Nee, jongens, ik denk dat ik het weet.

Maxime: Wat?

Bénédicte: We hebben hier te maken met een extreem bijzondere omstandigheid: zij weent voor ons.

Ivan: Maar met ons is nu toch alles dik in orde ?

Bénédicte: Ik zeg jullie: volgens mij weent zij om ons. Haar oogbeen kraakt van smart, van onze smart, haar verdriet is ons verdriet, dat van gisteren, van vandaag en van morgen. Zij snijdt zichzelf aan de grenzen van het medelijden. Zij lijdt voor ons.

Maxime: Maar dat is formidabel!

Bénédictte: Zij weent niet alleen voor ons, maar ook voor het verdriet van de burens. En van de burens ernaast.

Maxime: Toch niet de familie Luchène?

Ivan: Haar hart is als een meer zo groot.

Bénédictte: Ja, het is werkelijk uitzonderlijk. Zij leest andermans gedachten, proeft van onze smarten, overtreedt straffeloos de wetten van de natuur en ze verlost ons door haar lijden.

Maxime: Haar lijden verlost de wereld van zijn schuld en smart.

Ivan: Maar de wereld weet dat niet! Dat moeten we dan toch meedelen aan de wereld!

Bénédictte: Zij is vol van genade en van genade zal ze overstromen. Haar traan is het eerste teken, wat ons te wachten staat is een zondvloed van genade.

Maxime: Ze gaan ons niet geloven.

Ivan: Maar kijk, die traan, daar kan je toch niet naast kijken.

Maxime: Het is waar, wat een stevige, onmiskenbare parel waggelt daar over haar wang! Wie ons niet gelooft kan komen kijken.

Baptiste: Dan gaat het hier ineens druk worden.

Bénédictte: Inderdaad, we gaan dat moeten coördineren.

Ivan: Baptiste, wij gaan dat aanpakken. Jij en ik gaan al naar buiten, en we verkondigen het aan de eerste die we tegen komen, en die zegt de blijde boodschap dan op zijn beurt door, komaan!

Maxime: Wacht even, zijn we daar wel op voorbereid? Als hier mensen binnen komen, dat gaat een schok geven.

Baptiste: We kunnen al eens oefenen. Ik doe alsof ik een pelgrim ben . Klop klop?

Ivan: Kom maar binnen.

Baptiste: Goiedag is het hier dat ik moet zijn om met eigen ogen het wenende meisje te zien met een boom in haar mond.

Ivan: Inderdaad meneer, volgt u mij.

Maxime: Wacht! We kunnen die niet allemaal door het salon laten lopen.

Baptiste: Maar jawel, ik wil toch het hele parcours! Eerst hier door dit klamme grotje dat staat te tochten van zelfgenoegzaamheid, en dan rechtdoor naar het licht!

Bénédictte: Maar dan wel langs hier, Ivan, je leidt ze langs hier en dan naar ons Isis.

(tot Baptiste) Zij is de wond en de zalf in één !

Ivan: Binnen enkele seconden zult u ze met eigen ogen kunnen aanschouwen.

Baptiste: Ik reken erop dat mijn lamme moeder weer zal kunnen lopen, dat ik van mijn knoflookmond verlost zal zijn, en dat eindelijk een gehoorzaam vrouwmens haar hand op mijn knie legt.

Maxime: Stop! Centje vragen. We kunnen toch een centje vragen om ze te laten zien? We hebben er ten slot van rekening ook kosten aan.

Bénédicte: Ik vind dat moeilijk, ik zou dan liever kaarsen verkopen.

Ivan: Kaarsen? Moeder dat rendeert niet meer, mensen willen iets anders. Cd's met bomengeluiden! Ja! We bieden de mensen cd's aan met 60minuten geruis van de boom.

Baptiste: Aha, dat artikel interesseert mij wel!

Ivan: Dat is dan 25 euro alstublieft.

Baptiste: Kan ik met American Express betalen ?

Maxime: Baptiste alstublieft!

Ivan: U mag mij volgen, maar mag ik u vragen uw schoenen uit te doen?

Baptiste: Maar het ligt hier kletsnat?

Ivan: Excuseer maar wij vragen het eerbiedigen van enkele waardigheidsregels.

Baptiste: Hoe zien die regels eruit?

Maxime: Wel dat is een heel pakket...

Bénédicte: een heel "stelsel"...

Maxime: Een stelsel van 23 leerstellingen.

Bénédicte: Zo is het bijvoorbeeld een regel dat je haar niet mag aanraken, dat wie volgens haar leeft moet...

Baptiste: En wie heeft die wetten opgesteld?

Bénédicte: Van ons Isis, gekregen.

Baptiste: Heeft ze dat gezegd ja?

Bénédicte: Meneer de pelgrim, wij leven al zolang met haar samen dat ze voor ons geen geheimen meer heeft en dat wij menen te weten wat zij wil.

(Isis begint te kokhalzen)

Baptiste: Vindt u dat niet riskant ? Stel u voor dat u zich vergist. Dan vaardigt u wetten uit die tegengesteld zijn aan wat de bron van de wetten wil !

Maxime: Maar we kunnen toch geen geen wetten uitvaardigen? Dan wordt het hier binnen de kortste keren een rotzooi.

Batiste: Je zou op zijn minst je wetten kunnen stotteren,

Bénédicte: Kom, kom genoeg, afronden. Ik heb liever dat het hier een arboretum wordt, dan verkoop ik thee die goed is voor de transit en maak ik honing en verkopen we popjes.

(Isis geeft over)

Scène 2:

(Isis geeft opnieuw over)

Ivan: Isis houd dat voor jezelf !

Maxime: Dat dwarsboomt mijn eelust.

Bénédicte: Zij bedrijft momenteel de kunst zich zorgvuldig te laten verhongeren zonder te sterven. Een oefening in usurpatie van de hemel voor gevorderden.

(Isis kotst)

Ivan: Hierin moeten wij haar toch niet volgen?

Maxime: Bij mij gaat dat seffens vanzelf gaan.

Bénédicte: Nee, dit kan zij alleen, dit is het voorspel van haar ultieme zuiverheid.

Ivan: En daarvoor moeten wij in haar smeerlapperij dabben?

Maxime: Ik heb haar nochtans niet horen zeggen dat wij deze beproeving moeten doorstaan.

(Isis geeft opnieuw over)

Ivan: Nu overdrijft ze. Kletskaus.

Maxime: Wie is hier eigenlijk de martelaar?

Ivan: Het zijn wij die de fysieke beproevingen doorstaan, en zij kan gaan lopen met de verlossing van haar ziel!

Maxime: Op onze kap gaat zij hier even zichzelf reinigen en bevrijden of wat ?

Ivan: Ik denk dat je je arboretum op je buik kan schrijven.

(Isis kokhalst)

Baptiste: Ivan, staat dit geluid ook op die cd?

Ivan: Jij gaat eens serieus een toontje lager mogen zingen.

Baptiste: Op gelijke hoogte als de drets kots van Isis, is dat laag genoeg?

Ivan: Zal ik jou eens met je neus erin duwen?

Baptiste: Veel verschil zal het niet uitmaken, de stank heeft duidelijk ook al van op afstand jou beneveld.

Ivan: (kraakt met zijn vingers) Suggereer je dat mijn dreigement slechts beneveld geraaskal was?

Baptiste: De suggestie is een stijlfiguur dat niet aan mij is besteed. Ik ben nogal gehecht aan het vergeefse van iedere poging om expliciet te zijn. Maar explicieter dan Isis met haar sprekende plas kots kan ik momenteel niet zijn.

Ivan: Wat zegt ze er dan mee?

Baptiste: Ik heb daar zo mijn gedachten over.

Ivan: Maar die houd je voor jezelf? Jij houdt je vrekkingheid voor slimmigheid Baptiste.

Maxime: Gaan jullie allebei maar een emmer water halen dat we dat hier snel wegspoelen.

Baptiste: Moet het weer snel weg? Kan je het niet aan om voor je er met een dweil overgaat er eerst eens met je gedachten over te gaan ?

Maxime: Niet nodig. Als ik jou bezig hoor verwonderen die braakneigingen me niets.

Bénédicte: Maxime, alstublieft.

Baptiste: Mama komt mee doen? Mama heeft geen gebak meegebracht en ze wil toch meepraten?

Maxime: Ben jij niet verlegen, je moeder beledigen ?

Baptiste: En wanneer houden jullie op Isis te beledigen?

Maxime: Als haar kots opkuisen haar beledigen is dan ben ik toch nog een half uurtje bezig.

Baptiste: Je kan er vast creatiever mee omgaan dan gewoon kuisen papa. Je bent altijd zo getalenteerd geweest om eender wat er uit Isis' mond kwam naar je hand te zetten, en nu zou dit meteen moeten verdwijnen?

Maxime: Het spijt me maar ik zie echt niet het nut van een plas kots.

Baptiste: Kom, kom, denk eens na, je vindt hier vast wel een toepassing voor die je goed uitkomt.

Maxime: Inderdaad. (Hij gaat naar Baptiste, grijpt hem bij zijn kraag en duwt hem met zijn gezicht in de kots)

Dit is wat ik hier mee doe.

Baptiste: (met zijn gezicht onder de kots, bevend) Wel je bent op zijn minst consistent. We kunnen van mening verschillen over deze interpretatie, maar je hebt er alvast weer een eigenzinnige oplossing voor gevonden.

(Hij verliest zichzelf en begint wenend zijn vader te slaan. Er ontstaat een pijnlijk gevecht. Bénédicte weent. Na enkele minuten gevecht) Dit is zinloos. Dit...

Ivan: We moeten niet op mekaar beginnen slaan, dat is tegen de wil van Isis.

(Isis geeft over)

Bénédicte: Ga alle twee rustig zitten.

Maxime: Jij moet hier nu voor één keer niet proberen tussen te komen. Ik heb dit blijkbaar met hem uit te vechten.

Baptiste: Laat zitten pa, laat zitten, ...

(Maxime komt op Baptiste af, zijn handen in boksvuisten voor zijn gezicht. Baptiste zit, gebaart gelaten van laat toch zitten)

Maxime: Kom, kom dan ...

Bénédicte: Genoeg! Het is niet omdat Isis een gevecht levert met haar ingewanden dat wij dat onderling ook moeten doen.

Ivan: Ja, wij zijn niet het probleem, het is Isis die zo nodig alles moet onderkotsen.

Bénédicte: Laten wij de vrede bewaren en ons normaal gedragen.

Ivan: Het is al erg genoeg dat Isis dat nu ineens niet meer kan.

Isis, wat zijn dat nu feitelijk voor een manieren ?

Maxime: Isis, dat braaksel verhindert de groei van onze boom.

Bénédicte: En die heb ik wel nodig voor mijn huishouden hoor meisje.

Maxime: Tedju Isis, gedraag je.

Bénédcite: Maxime, praat er eens mee.

(Maxime zet zich naast Isis en praat met haar, alleen)

Maxime: We hebben het toch paradijslijk onder je boom? Hij heeft ons allemaal voorwaarts helpen springen. Ik heb je dat misschien te weinig gezegd maar zie eens wat een flinke kerel Ivan geworden is? En onze Baptiste, dat die nog altijd niet onder een trein gesprongen is, Isis, ik meen het, dat is mee dankzij jouw boom. En dan de zoete geur van je kruin, dat ruikt niet alleen lekker in de zomer, nee, dat is echt waar ons tsjilpend veiligheidsschild. Daar wil ik je nu toch wel eens speciaal dankjewel voor zeggen. Dat is ons pantser, meisje, ons prachtig pantser tegen die plichtplegingen van het geld en het geregeld en die altijd maar donkerder wordende straten. Je mag dat goed weten: je takken houden mij recht in dat spinnenweb dat rondom ons geweven wordt door die brieven en bruine

enveloppen van de bank en de gas en de electriciteit en de belastingen en de verkiezingen en wat weet ik nog allemaal waar ze zo moeilijk over doen.

Als ik naar jouw boom kijk, dan bot er een revolutionaire kracht in mijn borst. Maar nu lig jij hier dus te kotsen.

Bénédicte: En schat, haalt het iets uit?

(Isis geeft over)

Bénédicte: Ik vind niet dat we dat nog moeten dulden.

Maxime: Isis, besef je wel wat je aan het verspelen bent?

Ivan: Ik vind het gewoon vulgair.

Maxime: Ze verstoort onze huisvrede en wij trappen er met open ogen in.

Bénédicte: Ik vind het blasfemie, ze drijft brutaal de spot met ons.

Maxime: Ik denk dat ze nog eens een flink pak rammel verdient.

Ivan: We mogen het hier niet bij laten, daar ben ik het volledig mee eens.

Bénédicte: Ze ruineert ons.

Ivan: Straffen!

Maxime: Ja, we moeten ze straffen.

Baptiste: Akkoord, en ik vind dat de straf op maat moet zijn van het misdrijf.

Scène 3:

Maxime: De straf op maat van het misdrijf, dat is rechtvaardig. Wat stel je voor Baptiste?

Baptiste: Wat is volgens jou haar grootste fout ?

Maxime: Dat ze het tedomme te hoog in haar bol heeft en denkt dat ze zomaar alles mag onderkotsen.

Baptiste: Precies, en jij denkt dat ze eigenlijk niet zo verschillend is van jij en ik?

Maxime: Het is mijn dochter, en ze moet zich net als jij en ik gedragen ja.

Baptiste: Dus je vindt dat ze zich onterecht nogal wat privileges laat aanmeten?

Maxime: Exact.

Baptiste: Want het is niet omdat er een boom uit je mond groeit dat je niet meer proper moet zijn ?

Maxime: Exact.

Baptiste: Wel, is dan niet het beste lesje dat je haar kan leren dat wij haar laten zien hoe zij net zo normaal is als dat wij normaal zijn, door bijvoorbeeld haar te tonen hoe je wel je manieren kan houden met een boom in je mond ?

Maxime: Dat zou inderdaad niet slecht zijn.

Ivan: Maar is ze daar wel mee gestraft ?

Bénédicte: Toch wel, denk je dat ze het -zoals jullie het verwoorden- nog lang hoog in haar bol zal hebben als plots bij iemand anders ook een boom uit de mond groeit?

Ivan: Nee, dat is waar, dat zou haar wel even laten wankelen en ontregelen.

Baptiste: En is dat niet precies wat zij ook bij ons doet door plots te beginnen overgeven?

Bénédicte: Waar stuur je op aan Baptiste ?

Baptiste: Dat de meest aangewezen straf misschien wel is dat ze ziet dat er nog mensen een boom uit de mond krijgen gegroeid.

Ivan: Schitterend, dan kan ze dik op haar kin kloppen met haar aureooltje van uniciteit. Wat denkt ze wel, je moet mijn sloefen eens zien. (die zitten stevig onder de kots)

Baptiste: Zeg Ivan, wat zie ik daar uit je mond komen.

Ivan: Haha! Schitterend, een blaadje Baptiste, het is verdomd een blaadje.

Baptiste: Inderdaad, en kijk daar bot al een tweede twijgje.

Ivan: Maar potjandorie kijk nu toch eens hier wat voor iets bijzonders mij nu overkomt: er groeit jawel wis en waarachtig een takje over mijn lippen. Kom toch allemaal snel kijken naar het uitzonderlijke waar ik voor verkoren ben.

Maxime: Ja maar jij niet alleen hé Ivan. Ah nee, je moet nu eens kijken wat er hier op mijn tong ligt te wiegen?

Bénédictte: Maar dat is net hetzelfde als bij mij!

Maxime: Oh ja, wat een pracht van een jonge twijg zie ik daar groeien, lieve schat van me!

Baptiste: Zeer goed, zeer, zeer goed.

Ivan: Hier krult al een eerste zijtakje naar links!

Bénédictte: Oh ja dat gaat snel bij jou, mag ik eens kijken?

Ivan: Oe oe oe nee! Niet te dicht bij mij komen, ik heb dat niet zo graag al die kansen op lichamelijke aanraking wie weet wat komt daarvan!

Maxime: Wat een prachtige bladeren beginnen hier te botten aan mijn lippen !

Bénédictte: Dat fris groene dat staat je beeldig schat, echt, ik vind dat dat groen bij jou het beste staat.

Maxime: Dank je wel.

Bénédictte: Mijn stam wordt al serieus zwaar. Zeg ik kan vanaf nu niet meer helpen groenten kuisen. Ga maar naar de Chinees.

Baptiste: Wordt de boom bij iedereen zo groot?

Maxime, Ivan en Bénédictte: Oeh jaaa! Groot!

Baptiste: Wel dan moeten jullie misschien een plekje uitzoeken om net zoals Isis op je rug te gaan liggen zodat jullie boom kan doorgroeien en we misschien op de duur nog wat meer van dit huis hier met de grond gelijk kunnen maken.

Ivan: Oh ja, liggen en blijven liggen en dat iedereen zijn plan trekt, jullie weten het nu allemaal, jullie mogen allemaal in zwijm vallen voor mijn schoonheid maar kom mij niet meer storen want dat is al te laat.

Bénédictte: Baptiste, zie jij ergens in de living nog iets dat dienst kan doen als tabernakel waar ik me kan leggen?

Baptiste: Wel leg je anders daar onder het venster, want nu je de waarheid bent: die komt altijd aan het licht.

Maxime: Ik leg mij hier voor de deur neder. Dan kan ik iedereen die binnenkomt omarmen almet mijne takken. Willen of niet. Aan mijne goedheid zalle niemand ontsnappen.

Ivan: Baptiste, reageert ze al?

Baptiste: Ik denk niet dat ze intussen nog heeft overgegeven.

Maxime: Het werkt.

Bénédicte: Nog even doordoen mannen.

Maxime: Moest ik geweten hebben dat dat zo plezant is was ik hier al vroeger mee begonnen.

Bénédicte: Zie dat je er nog mee kan stoppen jij hé.

Ivan: Van mij mogen de eerste vogeltjes al wel beginnen komen.

Maxime: Vergeet niet dat als die schijten die dat recht in je gezicht gaan doen Ivan.

Ivan: Hoezo?

Maxime: Omdat er geen bladerdak tussen zit onnozel manneke.

Ivan: Geen bladerdak? Zoud je niet eens naar je zelf kijken alsjeblief, hoe lig je daar nu?

Bénédicte: Mannen we gaan hier niet ons laten verwilderen alsublieft.

Maxime: Nochtans als je die bomen hier begint te tellen.

Bénédicte: Misschien moeten we er een weg doen?

Baptiste: Wablief?

Bénédicte: Wel ja, we hebben nu vier bomen, dan kunnen we er toch op zijn minst één missen. Wie zouden we kunnen missen?

Ivan: Ik lig hier eigenlijk net goed.

Maxime: En ik heb de plicht en de verantwoordelijkheid mijn goedheid met de wind uit te zaaien en uit te zwaaien.

(stilte)

Bénédicte: zwijgen is instemmen: Isis!

Ivan: Ja Isis ga jij even de vuilbakken buiten zetten alstublicht.

Maxime: En als je toch buiten bent, wil je voor mij een gazetje meebrengen.

Ivan: Isis!

Maxime: Hoe gaan we die nu uitschakelen?

Isis: mmmmmmmmm

Baptiste: Ik heb ook gezwegen. Ik stem ermee in om mij weg te doen.

Maxime: Maar jij hebt geen boom.

Baptiste: Ah nee? Oh, wat groeit er hier?

Maxime: Waar?

Baptiste: Hier over mijn lip, ik voel een twijggie.

Ivan: Laat eens zien.

Baptiste: Ja en hopla hier is al een groen blad dat bot.

Bénédicte: Daar moet je mij toch nog van overtuigen.

Maxime: Maar we gingen er toch één weg doen in plaats van één bijnemen?

Ivan: Wil jij er nu nog vanaf?

Baptiste: Over mijn lippen krult nu een veelgenerfd, prachtig gekarteld, diepgroen blad.

(alle vijf liggen op de rug en fluiten de lof van hun boom)

Scène 4:

(Iedereen ligt op zijn rug. Isis staat langzaam op, consternatie bij allen. Ze spreekt met een zachte, lieve stem)

Isis: Schijnt de zon niet in je ogen, mama? Papa, lig je niet in de tocht ? Als je een beetje door je bekken buigt dan vermijd je een stijve nek. Ja goed zo.

Wat denk je Ivan? Dat dit een belachelijk zicht is ? Moest ik weten wanneer iets normaal omslaat in iets belachelijks, dan zouden we nu samen kunnen lachen, of huilen, maar we zouden alleszins samen zijn, dan.

Probeer je iets te zeggen mama?

En je vindt je woorden niet? Probeer maar, ik beloof je, ik zal je sprakeloosheid niet herleiden tot een anekdote.

Heb je pijn papa ? Hier, neem dit.

Mijn liefde voor jullie is niet veranderd. Ik ben veranderd.

De liefde heeft mijn vermogens opgeschort. Ik heb nog amper plaats.

Je kijkt zo vreemd Ivan? Begrijp je niet wat ik zeg?

En een boom uit mijn mond begrijp je wel? Arme Ivan, houd toch dit onbegrip te vriend, het is enkel de armoede van de taal die ons begrijpelijk maakt.

Je moet niet bang zijn, ik zal jullie geen pijn doen. Wen maar even aan deze nieuwe gedaante. Klaar ? Ik ben alweer een ander. Ik hang niet samen. Is dat, papa, is dat geen groot geitenvliegtuig van glas en hars dat uit je mond komt ? Ik denk het wel. Laat maar komen papa, ik zal het niet saboteren want nu is het al een vloeibare toren. En ook dat is inmiddels een vervalsing. De buitelingen van de verbeelding, jullie zijn serieus onder haar wielen gesukkeld. Zie je daar nu liggen. Gevelde kippen zonder kop. Jammer, het is alleen de dood die dat zou mogen doen, de dood die seconde na seconde, steen na steen haar muur voor ons optrekt en zelf uit het vizier blijft. Ga je daarvan wenen mama? Ween maar, dat is lang, lang geleden. Wat een tranen. Die komen van diep! Is je vroomheid om mijn boom wel ooit meer geweest dan een gedisciplineerde klacht tegen je eigen bestaan ? Er is geen les te trekken uit mijn boom mama. Er is geen stelsel.

Jullie hadden gehoopt iets transcendent te hebben geïmporteerd, krachtvoer voor donkere dagen, maar jullie zijn bedelaars gebleven, arme bedelaars om iets bovennatuurlijks. En zie

jullie zelf daar nu liggen: met lege handen en open mond. Niet slecht. En ik lever jullie niets. Een niet iets dat aan de tijd ontstijgt, een prachtige vernietiging voorbij de grenzen van het denken.

Met welk een schaamteloos gemak hebben jullie in mijn mond gegraaid, hem geplunderd en beroofd om jullie zelf te tooien met wat je meende te hebben gevonden. Het past jullie niet. Het is afzichtelijk. En ik lever jullie niets. Alleen zwakkelingen die hun ambities nog niet hebben aangepast aan hun ontgoochelingen maken er iets van. Zie toch hoe jullie hier nu onder jullie gekopieerde boom liggen, arme schepsels, brave soldaten. Militanten van een schaduw van niets.

Blijf rustig liggen papa, of weegt hij te veel door? Domoor. Mijn boom was zonder zijn.

Doet dat pijn aan je oren?

Het spijt me, zo is het. Taal dreigt te barsten zodra ik tracht omhoog te dalen in de afgrond van het hoogste. En toch: ik probeer niet van iets te spreken zonder van niets te spreken. Dat moet. Dat moet ik. Omdat ik van jullie houd en omdat ik vrees de geur van deze tijd geroken te hebben. Ik wil kunnen spreken van wat is zonder te zijn. Uit afschuw voor de schoonheidsspecialisten van de geschiedenis die het woord van de dag, dag na dag opmaken tot waarde van de eeuwigheid. Plastische chirurgie die gaat blebberen. We zijn te oud geworden, met zijn allen te oud geworden en al veel te dikwijls opgelapt. De woorden zijn op. Ik zou willen, ik zou willen kunnen spreken van waaruit het donker licht zich ophoudt. Ik zou willen kunnen spreken vanuit wat de bomen doet groeien. Maar mijn mond is hier. Dit is hier zijn plaats. Ik heb geen andere plaats om uit te spreken. Ik zou dat willen, ik zou dat willen kunnen, maar voel, voel papa, mama, voel mijn mond is hier, zijn plaats is hier. Hier. Niet daar vanwaar ik zou kunnen spreken van wat is, van wat was en van wat zal zijn, want krak ik krijg mijn woorden niet af, ik heb een zin nog maar uitgesproken of hij is alweer verwelkt.

En je had het graag gehoord, dat denk ik wel pappie, jij ook had het graag gehoord, zo graag dat je alvast deed alsof je het hoorde. Maar je hoorde alleen wat je zelf getemd kreeg. Bange pappie.

Jij wil klare taal en wetten die van hun tak kunnen maken. Natuurlijk papa, want hoelang lig jij al niet te botsen in de flipperkast van rentevoeten en groeicijfers die niet voor jou zijn bestemd?

En hoe gekwetst loop jij niet te strompelen door de hete goulash van vreemde culturen in onze straat?

Weet je nog papa dat je zei dat niemand bij mij mocht komen met zijn schoenen aan ? Dat heeft je goed gedaan niet? Zo'n duidelijke regel. Pappie toch, ook dat regeltje had geen andere grond dan het gat van een open mond.

Wat is er Ivan?

Is het omdat ik het woord "gat" gebruik dat je begint te kronkelen? Lieve Ivan, hoe verder je piemel reikt, hoe korter jij je laat samenvatten. Maar het is omdat ik je graag zie dat iedere samenvatting scheurt. Waarom laat jij je insnoeren door de driften die de natuur je biedt ?

Arm slaafje, bestierd door het streven naar verlossing van de druk op je balzak en op je lot, nu eens van het één, dan weer van het ander, en altijd compleet in de ban van de oerdrift van de verlossing.

Ik heb je een boeket willen aanbieden waar je zintuigen en je inzicht het onder zouden begeven. Oh was ik er maar in geslaagd je dat te geven ! De sublieme vonk die dat had kunnen opleveren had misschien je vrijheid doen ontbranden.

Maar je hebt jezelf gevonden in de meest lullige sublimaties.

En ik trouw niet, lieve Ivan, als het niet kan uit vrije wil.

Ben je verbaasd mama dat ik een piemel een piemel noem? Kleine meid is groot geworden. Maar lang niet groot genoeg om met een onbewolkt geweten de hoogte van Het Heil te kennen. Ik zit even klem als jij in deze wereld van verschijnselen. Maar je kan gerust daar eens iets anders mee doen dan een soep mee maken. Wat dan wel ? Ik heb geen verkondiging. Uit mijn mond een onvolledige wijsheid, een doorboorde zon en een mengsel van droom en klucht. Mijn mond is een scheef magazijn voor onmogelijkheden. Maar ik kan je wel dit zeggen mama: de vrede van de onderdanigheid is iets dat je er niet in zal vinden.

Baptiste, oh jij, mijn liefste. Wat ben je pathetisch geworden: een roepende in de woestijn, jouw stem op die van hen, steen op steen. Maar vertwijfeling heeft nooit successen opgeleverd Baptiste. De ontgoocheling, ja die wel. Maar alleen als de ontgoocheling je totaal te gronde richt. Dàn! Vernietiging en vervulling, Baptiste, * die twee zijn één. Vertwijfeling leidt tot halfslachtige trouw en dus ook tot halfslachtig verraad. Je wist je

meubels te redden: om niet aan de waarheid te moeten vergaan zette je alles in op je dansende stijl, op je scherts. Je bent beginnen spelen om de ondergang te vermijden. Mijn lieve broer: hoewel ook jij je onder een boom hebt gepraat, was dat slim gezien. Ik ken ook een spel.

Scène 5: "Vooruit stotteren."

Isis: Kom, sta maar op. Het is goed geweest.

Maxime: Za, za, zal ik hier ga gaaan staan, of lie liever hier...?

Isis: Nu mijn boom dood is, is alles weer geoorloofd.

Bénédicte: dd dddood?

Isis: Jullie hebben hem gedood. Eerst een leven toegedicht dat hij helemaal niet had, en hem dan gedood.

Bénédicte: Ww ww waaar is hij da da dan nu ?

Isis: Waar hij altijd al was zonder er ooit geweest te zijn.

Bénédicte: Da da da dat is toch toch straf straf da da da dan.

Maxime: wa wa wa wat moeten we da da dan nu doen?

Isis: Je kan eens een pinguïn na doen.

Baptiste: Wa wa wa waat gaat er met ons ge ge beuren?

Bénédicte: We moe moe moe moeten misschien eerst naar de dok dok dokter?

Maxime: Ik ook ik ik sto sto sto toch fam fam fameus, ik zou daar to to to toch wel willen laten naar kijken.

Baptiste: 'k za 'k za 'k za 'k zal kik eens kijken pa. 'k 'k 'k 'k zie niks. Vo vo vo volgens mij kan jij doen wat je wi wil, er lililigt echt niks in de weg.

Maxime: Echt wa wa wa wat dat ik wil?

Baptiste: vo vo volgens mij wel ja ja ja.

Maxime: da da da dan wi wi wil ik graag een lie lie liedje zi zi zingen.

Bénédicte: Allez pa!

Maxime: wa wa wa wa kan da nu kwaad !?

(hij zingt)

Leve ons scheef magazijn !

Isi: zeg zal 't gaan?

Maxime: Leve alleen maar de vaststelling in leven te zijn!

Baptiste: ik sto to tot totter me voort

Bénédicte: maar naar waar ?

Maxime: ‘k zie geen toekomst

maar ik ontzie z’ook niet:

ik bezing ze in dit lied.

Ik sto to totter me voort!

Isis: Ik zou eigenlijk eerst wel eens in bad willen.

Maxime: ik sto to totter me voort !

Baptiste: Zeg ik heb hier iets.

Bénédicte: Wa wa wat jongen?

Baptiste: Hie hie Hier achter mijn nagel.

Maxime: Heb je je zeer gedaan?

Baptiste: Nee, er groeit precies iets.

Isis: Nu ga jij niet beginnen hé.

Baptiste: Maar nee, ‘t heeft geen belang, kom nu gewoon eens kijken.

Bénédicte: Allez wat is er?

Baptiste: Hier zie je dat nageltje? Dat is gescheurd.

Bénédicte: Ja maar dat was al.

Baptiste: Ja maar ik heb de indruk dat hier iets zit.

Maxime: Mag ik eens kijken. Ja dat is gewoon een nijnageltje.

Baptiste: Denk je dat ik dat er mag uittrekken?

Maxime: Dat kan zeer doen hoor.

Bénédicte: Eerst een paar minuten in lauw water met een beetje zout houden.

Baptiste: Baptiste, voilà, het is weg.

Isis: De waarheid komt altijd te laat.

EINDE